

SLOVENSKI NAROD

Izdaja vsak dan popoldne, izvenredne številke in praznike — inšerati do 50 petih vrst & Din 2, do 100 vrst & Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3, večji inšerati petih vrst Din 4.-. Popusti po dogovoru, inšeratski davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.- za tuzemstvo Din 25.- Rokopis se ne vrača.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 6.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR: Strossmayerjeva 5b — NOVO MESTO, Ljubljanska c.
telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 60;
podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101
Poštna uradnica v Ljubljani št. 19.351.

Angleška ustavna kriza na vrhuncu:

Kralj Edvard bo danes odstopil?

Za danes opoldne je sklicana skupna seja obeh zbornic, na kateri bo ministrski predsednik Baldwin sporočil odločitev kralja — Silno vznemirjenje v vsem imperiju — Delavske organizacije groze z generalno stavko

LONDON, 7. decembra. r. Za danes dopoldne je sklicana skupna seja gornje in spodnje zbornice. Na tej seji bo ministrski predsednik Baldwin sporočil angleškemu parlamentu, da se je kralj Edvard VIII. odločil za abdikacijo.

Ta vest je izzvala v vsej javnosti silno razburjenje. Delavske organizacije so sklenile, da v znak protesta proti Baldwinovi vladi, ki je po splošnem mnenju odgovorna za ta korak kralja, proglasijo generalno stavko. Listi opozarjajo na veliko nevarnost, ki grozi britanski imperiju, če kralj abdicira. Vplivni politiki so na delu, da odurneje kralja od te namere. Zatrjuje pa se, da je kraljeva odločitev že končno veljavna in da se na njej ne da nič spremeniti.

London, 7. decembra. r. Ze dejstvo, da se je vlada včeraj dopoldne sestala v ministrskem predsedstvu k seji, je izzvalo v vsej javnosti ogromno pozornost. Ze izza svetovne vojne ni bilo več seje na nedeljo, kar dokazuje, da je šlo za izredno važne odločitve, ker se vlada sestane v nedeljo le v izredno važnih okoliščinah. O seji vlade ni bilo izda nikako poročilo, pač pa je bila za danes dopoldne sklicana skupna seja obeh zbornic, na kateri bo javljen sklep vlade v zvezi z odločitvijo kralja.

Kralj Edvard je že od sobote dalje na svojem dvorcu Belvedere blizu Londona, kjer je sprejel samo svoje osebne prijatelje. Vse druge avdijske so bile odpovedane. V teku včerajšnjega dne je imel kralj Edvard številne telefonske

razgovore z inozemstvom. Kraljevi bratso se včeraj sestali na posvetu vojvode Yorkskega, kjer so se posvetovali pozno v noč. Kraljica mati Mary je ostala v Londonu.

V vseh političnih krogih vlada nena- vadna živahnost. Parlamentarci so stalno zbrani v obeh zbornicah in živo debatirajo o dogodkih. Simpatije javnosti so vedno bolj na strani vladarja in uporno krožijo tudi vesti, da bo na današnji seji obeh zbornic prišlo do prese- nečenj. V teh krogih zanikajo vesti o odstopu kralja in zatrjujejo, da bo prej prišlo do odstopa Baldwinove vlade. Splošno pa je mnenje, da bi se z odstopom kralja kriza še poostрила, ker bi to imelo najdalekosežnejše posledice za ves britanski imperij.

Občinske volitve

Ljubljana, 7. decembra. r. Včeraj so bile občinske volitve v 76 občinah Slovenije. Poročila o volilnih izidih objavljamo tako, kakor smo jih prejeli od službene Agencije Avala. De zaključka lista so nam bili sporočeni naslednji rezultati:

Srez Ljubljana

Žalna: volil. upr. 510, glasovalo 372, JRZ 277 glasov, opozicija 95 glasov.
Rudnik: v. u. 420, gl. 316, JRZ 153, op. 163.
Preserje: v. u. 358, gl. 306, JRZ 168, op. 138.
Šmartno pod Šmarno goro: v. u. 750, gl. 606, JRZ 393, op. 213.
Grosuplje: v. u. 519, gl. 350, JRZ 274, op. 76.
Račna: v. u. 224, gl. 157, JRZ 157, Dolsko: v. u. 354, gl. 277, JRZ 203, op. 74.
Dobrova: v. u. 677, gl. 502, JRZ 474, op. 28.
Dol: v. u. 340, gl. 272, JRZ 208, op. 64.
Podgorica: v. u. 265, gl. 231, JRZ 156, op. 75.

Srez Črnomelj

Adlešiči: v. u. 392, gl. 324, JRZ 123, op. 201.
Gradac: v. u. 739, gl. 610, JRZ 352, op. 258.

Srez Kamnik

Lukovica: v. u. 546, gl. 374, JRZ 339, op. 35.
Vodice: v. u. 488, gl. 421, JRZ 337, op. 84.
Krašnja: v. u. 230, gl. 160, JRZ 160.

Srez Kočevje

Sodražnica: v. u. 885, gl. 711, JRZ 392, op. 319.

Srez Kranj

Smlednik: v. u. 428, gl. 303, JRZ 303, Naklo: v. u. 574, gl. 355, JRZ 355.

Srez Krško

Radeče: v. u. 1.109, gl. 710, JRZ 710.
Leskovec: v. u. 1.473, gl. 955, JRZ 810, op. 145.

Srez Litija

Višnja gora: v. u. 688, gl. 505, JRZ 455, op. 50.
Polšnik: v. u. 499, gl. 294, JRZ 262 op. 32.
Šmartno: v. u. 854, gl. 601, JRZ 601.
Kolovrat-Mlinše: v. u. 298, gl. 244, JRZ 244.
Kresnice: v. u. 407, gl. 291, JRZ 280, op. 11.

Srez Novo mesto

Črmošnjice: v. u. 507, gl. 242, nemška lista 89, op. 153.
Velika Loka: v. u. 556, gl. 472, JRZ 238, op. 234.
Dvor: v. u. 355, gl. 282, JRZ 181, op. 101.
Trebnje: v. u. 1.060, gl. 728, JRZ 728.

Srez Radovljica

Koroška Bela: v. u. 1.167, gl. 938, JRZ op. I. 113, op. II. 427.
Kamna gorica: v. u. 287, gl. 118, JRZ 118.

Srez Škofja Loka

Škofja Loka: v. u. 560, gl. 359, JRZ 359.
Stara Loka: v. u. 1.170, gl. 910, JRZ 691, op. 219.

Srez Celje

Tabor: v. u. 523, gl. 351, JRZ 351, Vransko: v. u. 787, gl. 619, JRZ 379, op. 240.
Vojnik-okolica: v. u. 588, gl. 449, JRZ 228, op. 221.
Velika Pirešica: v. u. 630, gl. 303, JRZ 303.
St. Pavel: v. u. 749, gl. 535, JRZ 210, op. 325.
Sv. Jurij pri Celju-trg: v. u. 187, gl. 140, JRZ 140.
Sv. Jurij-okolica: v. u. 1104, gl. 705, JRZ 705.

Polzela: v. u. 532, gl. 405, JRZ 405.
Petrovče: v. u. 822, gl. 549, JRZ 376, op. 173.
Nova Cerkev: v. u. 533, gl. 329, JRZ 210, op. 119.
Dramlje: v. u. 439, gl. 365, JRZ 176, op. 189.
Šmartno v Rožni dolini: v. u. 380, gl. 272, JRZ 209, op. 63.

Srez Konjice

Konjice-trg: v. u. 379, gl. 343, JRZ 166, op. 177.
Srez Ljutomer: Veržej: v. u. 391, gl. 296, JRZ 256, op. 40.

Srez Laško

Hrastnik-Dol: v. u. 2048, gl. 1346, kompr. 1346.
Trbovlje: v. u. 4545, gl. 2666, JRZ 784, op. 1866, kompr. 16.

Srez Ptuj

Grajena: v. u. 665, gl. 244, JRZ 244.
Rogoznica: v. u. 604, gl. 366, JRZ 185, op. 181.
Majšperk: v. u. 616, gl. 470, JRZ 329, op. 141.
Osluševci: v. u. 417, gl. 289, JRZ 275, op. 14.
Sv. Miklavž: v. u. 611, gl. 304, JRZ 304.
Slovenja vas: v. u. 449, gl. 269, JRZ 259.
Sv. Andraž v Slov. gor.: v. u. 372, gl. 291, JRZ 206, op. 85.
Kog: v. u. 480, gl. 369, JRZ 273 op. 96.

Srez Slovenjgradec

Slovenjgradec: v. u. 354, gl. 323, JRZ 172, op. 151.
Šoštanj-okolica: v. u. 618, gl. 406, JRZ 406.
Velenje: v. u. 521, gl. 490, JRZ 377, op. 113.

Srez Šmarje

Podčetrtek: v. u. 612, gl. 418, JRZ 322, op. 96.
Žetale: v. u. 617, gl. 376, JRZ I. 238, JRZ II. 42, op. 72.
Rogatec: v. u. 968, gl. 721, JRZ 333, op. 388.

Telefonske in brzajavne zveze s sredi Gornji grad, Brežice, Dolnja Lendava in Maribor levi breg so zaradi snežnih zametov prekinjene in bodo rezultati občinskih volitev v občinah v teh srezih znani še le jutri, prav tako tudi skupni pregled.

Francoski trgovinski minister Bastid na poti v Beograd kjer bo podpisal novo sklenjeno trgovinsko pogodbo med Jugoslavijo in Francijo

Pariz, 7. decembra. A.A. Havas: Trgovinski minister g. Paul Bastid, ki bo v Beogradu podpisal trgovinsko pogodbo med Jugoslavijo in Francijo, je odpotoval iz Pariza snoci ob 22. uri. V njegovem spremstvu sta šef njegovega kabineta g. Alphand in vodja tiskovnega urada trgovinskega ministarstva g. Elyan Brol. Na kolodvoru se je od ministra poslovil naš poslanik v Parizu

dr. Purič s svetnikom poslanstva Simičem. Na kolodvoru je bil še narodni poslanec Auguste Brunet in predsednik pariške organizacije Poilus d'Orient. Na jugoslovanski meji bo trgovinskega ministra čakal poseben vagon predsednika vlade g. dr. Milana Stojadinovića. V tem vagonu bo minister nadaljeval vožnjo v Beograd.

Reorganizacija italijanske paroplovbe

Ustanovljene so samo štiri velike družbe z milijardnim kapitalom

Rim, 7. decembra. b. V Beneški palači se je vršila včeraj dopoldne pomembna seja vlade o reorganizaciji italijanske paroplovbe, ki je začela že pred leti v nevezdren položaj.

Reorganizacija paroplovbe je bila napovedana že 27. maja t. l., ob zaključku prve faze abesinske vojne. Vse glavne redne pomorske zveze so imele prevzeti 4 največje družbe, »Italia« v Genovi, »Lloyd«, »neapelska« v »Tirrenia« in »Adriatica«. Po današnjih sklepih vlade se imajo ti načrti sedaj dejansko realizirati, tako da bi se predvsem onemogočila sleherni konkurenca med podjetji. Po teh sklepih bodo vsake ladje »Italije« na proгах po Atlantskem oceanu, ladje »Lloyda« na vseh proгах onkraj Suezkega prekopu. (Dajati vzhod, Indija, Avstralija, Abesinija). »Tirrenia« po zapadnem delu Sredozemskega morja ter v zapadno in severno Evropo, ladje »Adriatice« pa po Le-

vantu in Jadranu. »Italia« bo razpolagala s kapitalom 500 milijonov lir ter 38 ladjami s skupno tonažo 468.000 ton, »Lloyd« 300 milijonov lir in 59 ladjami (443.000 ton), »Tirrenia« s 150 milijoni lir in 54 ladjami (158.000 ton), »Adriatica« pa s 150 milijoni lir kapitala in 39 ladjami (skupno 136.000 ton).

V svrhu njihovega podpiranja se ustanovi posebna družba s kapitalom 900 milijonov lir, pri katerem bo v znatni meri udeležena tudi država, ki bo preko te družbe dajala posameznim podjetjem enake subvencije kakor doslej.

Na današnji seji vlade pa so bili urejeni tudi odnosi med manjšimi paroplovskimi podjetji. Tako se bo med drugim na Reki na novo organizirala družba »Piemonte«, katere ladje bodo služile zgolj prometu po Kvarneru in v Zadrom. Reorganizacija pomorskega prometa se ima izvršiti že do 1. januarja prihodnjega leta.

Zarota v Barceloni

Pariz, 7. decembra. b. Po poročilu tamkajšnje radio agencije so je barcelonskega prebivalstva polastila precejšnja vznemirjenost zaradi vesti, da je vlada odkrila obsežno zaroto, organizirano od voditeljev prejšnje neodvisne stranke, ki se je borila za samostojnost Katalonije. Predsednik katalonskega parlamenta Casanovas in nekateri drugi politični osebnosti so baje sodelovali v Francijo. Trideset oseb, ki so bile zapletene v zaroto, je bilo takoj ustreljenih. »Echo de Paris« poroča v tej zvezi, da so katalonski anarhisti razen tega aretirali še okoli 8000 levizarskih republikancev, ki jih tudi delno udeležbo pri zaroti. Med aretirani je nekaj novinarjev, literatov in celo poslancev, ki pripadajo najljubši krogi prijateljev ministrskega predsednika Casanovskega.

Francoske napoveduje bombardiranje obale

London, 7. decembra. b. Angleška vlada je prejela od Francoske vlade v Burgoeu obvestilo, da bodo nacionalistične sile po noči in na dan 15. t. m. izvedle bombardiranje španske obale med San Antoniom in Marbeillo. Nacionalisti bodo bombardirali vse ladje, ki se jim bodo zdele sovražne. V španski teritorialnih vodah ob tej obali so nacionalisti povod položili mine in opozarjajo vse tiste ladje na to nevarnost.

Borzna poročila.

INDIJSKE BORZE
Curtis, 7. decembra. Beograd 10.—, Paris 20.27, London 21.3175, New York 435.125, Bruselj 73.60, Milan 22.925, Amsterdam 236.63, Berlin 173.—, Dunaj 77.15—81.30, Praha 13.30, Varšava 61.90, Bukarešta 3.25.

Politični obzornik

»Autonomija« Slovencev

»Slovenec« ne gre v račun, da smo v politiki z zagrebškim »Obzorjem« ugotovili, pa pod Avstro-Ogrsko Slovenija sploh ni obstojala in da torej tudi ni mogla imeti avtonomije. Pravi, da ta ugotovitev dokazuje pomanjkljivost našega »zgodovinskega stanja«, češ »res Slovenije ni bilo, toda Slovenci so imeli popolno ustavno deželno avtonomijo in sicer v kranjski vojvodini ali deželi, drugi Slovenci pa so jo bili deležni kot prebivalci drugih kronovin«. Torej Slovenije ni bilo, kako je potem mogla imeti avtonomijo? Pa jo je imela Kranjska, pravi »Slovenec«. Ali se Kranjska krije s Slovenijo? Koliko pa je imela Kranjska prebivalcev? Okrog 390.000. Vseh Slovencev pa je živelo pod Avstro-Ogrsko okrog 1.100.000. Imela je torej po »Slovenecem« samo ena dobra četrtina Slovencev — »popolno ustavno deželno avtonomijo«. In kakšna je bila ta »popolna avtonomija«? Vsa višja birokracija je bila nemška. Deželni predsednik (ban) je bil Nemec, finančni direktor Nemec, predsednik deželnega sodišča Nemec, vsi okrajni glavarji z malimi izjemami Nemci, notranji uradni jezik vseh državnih uradov nemški, vse višje gimnazije nemške itd. Res, obstajal je deželni zbor in deželni odbor z deželnim glavarjem na čelu, toda ta korporacija je smela skrbeti samo za ceste in pota, pospeševati kmetijstvo, se brigati za zdravstvo, vse drugo je bilo pridržano državi upravi.

Ako je bilo na bivšem Kranjskem tako, v pokrajini, ki je bila čisto slovenska, kako se je potem godilo ostalim 700.000 Slovencev, ki so bili, kakor »Slovenec« brihtno ugotavlja, »avtonomije deležni kot prebivalci drugih kronovin«, kjer so imeli večino Nemci ali Italijani? Tem Slovencev se je godilo natanko tako, kakor se še danes godi našim nesrečnim rojakom onkraj modrobelo-rdečih mejnikov. Takšna je bila »avtonomija«, ki je osrečevala Slovence pod Avstro-Ogrsko! In po takšni »avtonomiji« pretakajo gospodje okrog »Slovenca« grenke solze Res, ne moremo kaj, da bi ne rekli: Ako dejanski tako hrepenite in kopnite po stari prošlji »avtonomiji«,

mi vam po tej poti ne bomo sledili!

Kaj je s sporazumom?

Minister Dragiša Cvetković je na svojem shodu v Gornjem Milanovcu, kakor poroča »Vreme«, govoril tudi o hrvatskem vprašanju. Povdarjal je med drugim: »Razmere se boljšajo. Nihče več ne iznaša osnovnega vprašanja »našega edinstva«. Odnosaji s Hrvati postajajo vsak dan boljši in iskrenjši. Bivša »Hrv. seljaška stranka« ima jasno in določeno stališče glede narodnega edinstva in državne celote in ako se mi danes razlikujemo, se razlikujemo v načinu notranje dr. uprave, le v temeljnih pogledih na drž. celoto in narodno edinstvo stojimo mi danes popolnoma na isti črti.« — Dr. Mačkovo glasilo »Hrvatski Dnevnik« ponatiskuje to ministrov izjavo in pravi: »Ako se ve, kakšni so pogledi dr. Mačka na narodno edinstvo in na državno celoto, potem ta izjava nadkriljuje vse, kar je bilo dosedaj rečeno s strani JRZ. Poleg te izjave ministra Cvetkovića je treba pri oceni politične situacije imeti pred očmi tudi zelo značilno pismo, ki ga je pred dni napisal predsednik dr. Maček v zvezi z občinskimi volitvami. V tem pismu je dr. Maček razložil svoje stališče na način, ki ne dopušča nobenega dvoma. Ako se torej primerjata govor ministra Cvetkovića in pismo dr. Mačka, potem je situacija popolnoma jasna.« — Glede raznih kombinacij, ki jih priobčjujejo gotovi, zlasti beograjski časopisi, ugotavlja dr. Mačkovo glasilo: »Nihče v Zagrebu ni smatral teh kombinacij za resne, ker nimajo nobene podlage v politični stvarnosti. Dr. Maček je v dotičnem pismu razbil na kosce vsak dvom, ki bi se mogel v tem oziru pojaviti...« — S sporazumom z dr. Mačkom in s Hrvati torej za enkrat še ni nič in v veliki zmoči so vsi tisti, ki mislijo, da je ta sporazum že neposredno na pragu.

v Beogradu

Katoliška katedrala

Pred leti so časopisi objavili krasne načrte za zgradbo katoliške katedrale v Beogradu. Povdarjali so, da se bo z zgradbo pričelo že v najkrajšem času. Osnovan je bil poseben gradbeni odbor, ki je za pokritje gradbenih stroškov izposloval obilavne dovoljenje za prireditve velikopotezne loterije v zensku nad 20 milijonov Din. Srečke te loterije, ki je objeljubljala milijonske dobitke, so ponujali potom oglasov celo po »brezbožnih« listih in so se razpečavale po vsej državi. Kupovalci so jih vsi sloji in vse je bilo prepričano, da bo loterija donesla lep dobiček, ki bo popolnoma zadostoval za pokritje gradbenih stroškov. Prišel je dan zbiranja, toda na splošno presečenje se je zbiranje odložilo. Od tega časa je poteklo že nekaj let, a zbiranja še do danes ni bilo! Nihče ne ve, zakaj se z zgradbo odlašajo, ko je vendar gradbeni kapital že gotovo nabran, saj bi za to zadoščali že objubljeni, a doslej še neizplačani milijonski dobitki. Novi nadškof se bo sigurno z vso vestnostjo lotil te že pred leti započete akcije, ki je iz neznanih vzrokov popolnoma zagnala. Zahaj.

Ljudska veseloigra „Korajža velja“

Na našem odru je žela mnogo smeha in zadovoljstva

Ljubljana, 7. decembra. To bo zopet nekaj za naše ljudi, ki se radi smejejo. Burkasta veseliga in vasko-ga življenja z originalnimi, veselo zanimivimi in zdravimi značajmi, z objestno optimistično tendenco in bujnim življenjem ima izvrstno prvo dejanje. Precej raztegnjeno, a vsaj spočetka prav srečno drugo dejanje, tor končno preveč gumielastično tretje dejanje, ki bi s primernimi krajsavami na humoru, komiki in igranosti pridobilo.

V zelo spretni in okusni režiji Br. Krefta, ki je postavil dve izvrstni prizorišči, je doživela ta simpatična robustna veseloigra tudi pri nas prav dobro predstavo. Vsi igralci in igralki so ustvarili žive, polnokrvne osebe in jim gre brez izjeme priznanje za živahno temperamentnost in pristočno humorost.

Cesar je bil odlični župan in središče vsega veseloigraškega dogajanja. Mira Danilova je ustvarila novo, svežo, naturno čutečo kmetiško Liziko, Kralj, Drenovec, Bratina in Plut so bili veseloigralci originalni, imenitno karakterizirani kmetički ožanci, obč. odborniki. Danes je bil živ paragraf in fanatičen pristaš sv. birokracije, krepak in izredno simpatični brodnik, cel fant od

fare, ki uveljavlja z vsakim gibom in korakom svoje načelo: Korajža velja! pa je bil Stupica. V takih zdravih fantih se tu mladi igralci ves razvili in polno uveljavili.

Odlična, čisto realistično vročkovna natakarka je Gabrijelčičeva, imenitna, iz življenja polno zajeta Kočvarca Levarjeva, ustvarjena za take punce, prav dobra Podlosnica, energična soseda, Rakarjeva, tisti z balončki je bil takisto zopet vrlo zadovoljiv vedno in povsod prav dobro uporabljeni Planečki, a tisti od vrtljaka je bil Vrtin, spreten in inteligenten, ki obeta, da se razvije v dobro moč.

Tudi ljudje na žegnanju, veteranci z godbo in praporjem in otroci so v efektivnih ansambelskih prizorih prav lepo in razumno sodelovali, neznan otrok pa se je postavil z jasno govorico. Tako so se vse dogodivščine na žegnanju na Brodu odigravale v vsesplošno veliko zabavo in zadovoljstvo.

Ne smem pozabiti končno izvrstnega prevoda oziroma ponašanja igre po g. dr. Smalcu: zdrav, sočen, naturni jezik. Naši odri v podeželju so dobili za svoj repertoar imenitno igro; treba jo je le v 2. in 3. dej. še izdatno krajsati, pa bo polnila hiše po vsi Sloveniji.

Fr. G.

Matinejska kina Sloge
Danes ob 14.15 ur, jutri ob 11. dop.
Kardinal Richelieu
Prekrasen film o velikem državniku, intrigantu! Odlični igralci!
Cena 3.50 in 5.50 Din

Absolventom kmetijske šole na Grmu

Novo mesto 7. decembra. Pozivamo Vas, da se udeležite proslave 50-letnice Vasega zavoda polnostrokovno! Po možnosti se pripeljete vsi v nedeljo jutraj in sicer: Udeleženci z ljubljanske strani z vlakom, ki pelje ob 7.24 iz Ljubljane gl. kol. in pripelje v Kandijo ob 9.55. K temu vlakom ima zvezo: vlak z Rakeka, ki pripelje v Ljubljano ob 7.08, vlak z Vrhnike, ki pripelje ob 6.55, iz Kamnika, ki pripelje ob 7.01 in Zidanega mosta, ki pripelje ob 7.03. Priključek s proge Kočevje-Grosuplje: Odhod iz Kočevja ob 6.10, prihod v Grosuplje ob 7.55. Priključek iz St. Janže: Odhod iz St. Janže ob 5.53, prihod v Trebnje ob 6.45. Preskrbljeno je, da bo ta jutranji vlak iz Ljubljane proti Novemu mestu primerno ojačen. Peljate pa se vsi v Kandijo, da boste imeli bližje v Smihel k sv. maši, ki bo ob polenajstih.

Udeleženci z Gorenjskega, ki nimate v nedeljo jutraj za novomeški vlak nobene zveze, pa se pripeljete na Grm že v soboto popoldne in sicer oni iz okolice Kranja in Trčice se pripeljete do Ljubljane z vlakom, ki vozi iz Kranja ob 11.30 in pride v Lj. ob 12.17. Za ta vlak se lahko dobi že nedeljska karta! Zveza za Novo mesto: odhod iz Ljubljane ob 12.30 in 14.20, prihod v Novo mesto ob 14.58, oz. 16.42.

Udeleženci iz zgornje gorenjske strani pa se odpravite že z vlakom, ki vozi iz Boh. Bistrice ob 13.05, z Jesenic ob 14.20, prihod v Lj. ob 16.09. Zveza za Novo mesto ob 19.05, prihod v Novo mesto ob 21.34. Pri tem vlaku bo pričakoval eden grmških inštruktorjev, ki bo povedel udeležence na prenočišče, ki bo preskrbljeno za udeležence, ki so se oz. ki se se takoj prijavijo zanj ravnanstvu šole.

Od belokranjske strani se pripeljete v nedeljo jutraj z vlakom, ki pelje ob 4.55 iz Metlike in pride v Kandijo ob 6.15.

Udeleženci iz okolice Krškega se pripeljete z avtobusom, ki vozi iz Krškega ob 6.35, dohod v Novo mesto ob 8.23; iz okolice Brežice pa z avtobusom, ki pelje iz Brežice ob 6.00, in pride v Novo mesto ob 9.40.

Absolventi iz okolice Novega mesta pa se kolikor mogoče vsi udeležite že v soboto popoldne sv. maše za rajne učitelje in tovariše, ki bo ob 10.15 v Smihelu. Kolor pa v soboto ne more priti, naj pride vsakogar v nedeljo jutraj, da s svojimi udeležbo počasti zlati jubilej šole, kjer je bil vzgojen. Morebitno slabo vreme naj nikogar ne plaši, saj ste fantje od fare! Zato: Vsi ermski absolventi v nedeljo na Grm! Na svidenje!

Slovenski javnosti

Kočevje, 6. decembra. Naši slovenski krošnjariji iz kočevskega ozemlja so se te dni razšli domalega po vsej državi. Njih obstoj v kočevskem ozemlju je silno ogrožen in težak, ker žive v težkem gospodarskem položaju nasproti gospodarsko močnejšemu kočevskemu sosedu in ker jim zemlja ne nudi toliko, da bi se mogli preživljati.

Kočevski Nemci krošnjarijo po Nemčiji in prinašajo vsako leto težke tisočake v domovino in z njimi kupujejo slovensko zemljo in izpodirajo slovenski življenj po Kočevskem. Iz Nemčije prinesejo kapital ustvarja nemško industrijo in obrt, izpodnata tla slovenskemu življu in jemlje za sluzek slovenskemu delavcu na Kočevskem.

Naši Slovenci na Kočevskem nimajo tako ugodnega položaja, niti zasluzka, so skromni in le se težavo se branijo proti gospodarsko močnejšemu elementu. V zadnji sili so se napotili širom Jugoslavije, da rešijo s krošnjarstvom svojo zemljo in vsaj delno poplačajo dolgove in bremena, da jih ne izpodrinejo narodni nasprotniki z lastne grude.

Apeliramo na vse narodno čuteče in zavvedne Jugoslovane, da podpirajo te Slovence-krošnjarje pri izvrševanju njihove obrti in jim gredo v vsakem slučaju na roko. Imajo svoj narodni znak in legitimacijo, da pripadajo narodno obrambni organizaciji v Kočevju.

V interesu obranitve slovenskega življa na tako ogroženi kočevski zemlji ponavljamo svojo prošnjo: Podprimo rodne brate iz ogroženega ozemlja.

Slovenska straža na Kočevskem.

Iz Dravinjske doline

— Legar v konjski okolici. V okolici Konjice je nedavno razsajal legar. Zlasti je razsajal v vasi Poleni, kjer je zbolelo za njim nekaj otrok in tudi odraslih ljudi. Veliko novostno razširjenja na sosedne vasi sta preprečila vira konjska zdravila. Nekaj bolnikov se sedaj zdravi v bolnici Rdečega križa v Sl. Konjicah in v Celju. Po doseženih ugotovitvah, se je legar razširil po grmcih, iz katere je takojšnja prijava v vodo vsakega potoka, kjer ženske pero parilo. Zdravila sta zato na nekaj časa zabranila pranje v tej vodi, dalje je bilo razsajanih tudi nekaj stanišč.

— Osta Konjice—Oplostna hiša po pogorju. Zaradi močne hrupnosti, slasti v zadnjem mesecu, je postala ta banovina, ova osta najdi čas zelo slaba. Vozniki so namreč ves zadnji mesec navedali po cesti granit na kotlovar. Kotlova so izrezala dva globoka tira in bi bilo najpogostejše potrebno, saj je osta naravnost v ogroženem stanju.

Dobili smo sneg na poskušnjo

Za smuko ga je še premalo in tudi premoker je

Ljubljana, 7. decembra.

Sneg je zadnja leta velika moda, a še tem večja redkost. Ljubljancem ga pričakujejo vsako leto zelo težko, a letos so ga dobili, še preden so upali nanj. Seveda so mislili, da bo obležal že v začetku oktobra, ker bomo bele opojnosti vsi do grla siti. Tudi temu so prihajale od vseh strani ljuboskne vesti o preletstvu pretežkega blagoslova. Človek bi mislil, da je sneg izravnal vso površino naše nesrečne zemlje ter da so podrti vsa drevesa. Vendar so se rane čudovito hitro zacelile in zdaj se nekateri niti ne spominjajo več prvega snega.

Reči je treba, da so vremenski mogotci zlobni ter neusmiljeni. V soboto zvečer se je sprehaljal med nedolžnimi zemljani do brotnik Miklavž, a se mu ni niti sanjalo, da bo drugi dan snežilo. V njegovi malhi namreč ni bilo smuči. Tisti redki srečni otroci, ki so jih vendar dobili, so pa mislili, da se Miklavž norčuje iz njih. V resnici nas pa neprestano vlečejo za nos vremenski bogovi. Komaj smo odpravili Miklavža, ki je spravil vso Ljubljano pokonci, je začelo večerjati snežiti, da je Ljubljana v nekaj urah dobila svojo tradicionalno barvo. Snega pa je bilo v resnici samo za barvo, no, tudi za brozgo ga je bilo dovolj. Ker je bil večerjati božji dan, nikomur ni bilo treba kidati snega in zato smo imeli vsi najlepšo priliko, da smo vsaj uživali brozgo. Tudi danes je tega blagoslova še dovolj na cestah.

Legija koroških borcev na Jesenicah

Jesenice, 5. decembra. V nedeljo teden se je v Kazini na Jesenicah vršila ustanovna skupščina Legije koroških borcev za Jesenice, Javornik, Bled, Gorje in Žirovnico s sedežem na Jesenicah. Skupščina se je udeležilo lepo število borcev za svotočo Koroške in za obrambo naših krajev pred vpadom avstrijske in soldateske ob koncu svetovne vojne. Glavni odbor, za zastopala gg. Marušič Dominik in Tudi Josip iz Ljubljane, krasno legijo iz Kranjke gore pa njen agilni pred ednik g. Drago Seifman in dva odbornika.

Sluščino je otvoril predsednik pripravljalnega odbora g. Humer Lovro, ki je uvodoma pozdravil vse navzoče, predvsem pa drage goste iz Ljubljane, Mojstrane in Kranjske gore. G. Humer je omenjal v svojem govoru vse one borce, ki so v ljutih bojih v Področici in drugod dali svoja mlada življenja za našo stvar in v katerih spominu so navzočini počastili s slava kilci. Prvi pozdrav jeseniške legije koroških borcev je veljal našemu mlademu kralju Nj. Vel. Petru II, brzojavni pozdravi pa so bili poslani vojnomu ministru armijskega generalu Ljubomiru Maricu, dalje takratnemu komandantu odredov v Področici in Rožu g. polkovniku Martiču in in komandantu na ljubeljski fronti g. polkovniku Janku Ahačiču.

V svojem govoru je g. Humer omenjal, da je minilo polnih 18 let predno smo se spet znašli od tistih burnih dni, ko smo se borili in branili pred napadi nemških tolp. Danes Koroške nimamo več, in to po krivdi onih, ki jih bo nekoč zgodovina sama sodela za njih brezglavo delo.

Za glavni odbor Legije koroških borcev v Ljubljani, je poročal zastopnik g. Marušič, ki je pozdravil zbor in omenjal delo glavnega odbora, namen legij ter pravice in dolžnosti njenih članov.

Po preticanju pravil se je sestavil odbor, ki ga tvorijo naslednji člani: Predsednik Humer Lovro, tajnik Vergelj Fran, blagajnik Markelj Rudolf, odborniki: Zupan Valentin, Smolej Alb in Kunčič Rudolph. Namestniki: Šifrer Franc, Višnar Drago. Nadzorni odbor: dr. Ludvig Jože, Kelih Franc, Praprotnik Jože, namestniki: Pristov Jože, Zevnik Jan'v. Častno razodšče: inž. Rekar Ciril, dr. Ludvig Jože, Sušnik Matija, Cop Miha in Zupan Valentin.

Po volitvah se je vršila debata o upravnih zadevah ter o drugih raznih vprašanjih, ki se tičejo dolžnosti in pravic članstva, nakar je g. Humer glede na vsestransko delo vseh članov zaključil lepo uspeši zbor.

Iz Maribora

— Gledališče. Premiera Begovičeve drame »Božji človek« bo v torek, 8. t. m. zvečer. To močno delo, ki so ga dajali tudi izven domačih meja z velikim uspehom in je Begovičev sloves razširil po mnogih kulturnih delih sveta, uprizaro za proslavo 40-letne edrškega in književnega delovanja tega najboj reprezentativnega predstavnika hrvatske književnosti. Režija je Mačeva, vodilne vloge igrajo Kraljeva, P. Kovič in Nakrst. Kot debutantka nastopi gl. Simčičeva. — Na Marijin praznik popoldne uprizaro Albinjevo opereto »Baion Trenk«.

— Obrtno gibanje. Se vedno se opaža v Mariboru propadanje obrtnosti. Tako je bilo meseca novembra izbrisanih 10. na novo podeljenih pa 12 obrtnih dovoljenj. — Milijonsko posejilo mestne občine. Drevo bodo na seji mestnega sveta razpravljali o poteh, ki bi vodila do likvidnosti Mestne hranilnice v Mariboru. Sprejet bo sklep, da najne mestna občina pri Državni hipotekarni banki 18milijonsko posojilo.

— Mariborski tujski promet. Pretekli mesec je bilo prijavljenih 2248 tujcev, in sicer 1094 Jugoslovencov ter 1154 inozemcev.

— Smrt stoletne starke. V Vuzenici je umrla 100letna posvetnica Marija Trampul. Imenovana je najstarejša žena v Dravski dolini in je skozi 60 let živela pokojnino po moči-železnici.

SAMO 10 CM SNEGA

V Ljubljani je zapadlo samo okrog 10 cm snega, kakor pravijo na mestnem cestnem nadzorstvu. Zato jim kidanje snega ne dela velikih preglavic. Cestno nadzorstvo zaposluje 200 delavcev, ki jih lahko pošlje na ceste nad sneg, šele, kadar je snega do kolen, kakor pravimo na kmetih, najamejo se neoposlene, ki tudi zdaj težko čakajo, da se jih usmili nebo. In v resnici tam gorj se vedno česejo volno. Dopoldne je še vedno od časa do časa snežilo na poskušnjo. Dokler bo pa sneg tako moker, se ga ne bo nihče preveč veselil.

— NA ŽELEZNICAH NI ZASTOJA! Železniški promet ni trpel zaradi snega in vlaki so prihajali v Ljubljano večerj in danes brez znatnih zamud. Pač pa je promet trpel v prenešenju smislu, ker večerj zaradi snega meščani niso delali običajnih mestnih izletov.

MOTNJE V TELEFONSKEM PROMETU

Precej škode je napravil sneg na telefonskem omrežju, vendar se ta škoda ne more niti primerjati z ono oktobra. V Ljubljani je bilo dopoldne brez telefonskih zvez okrog 300 abonentov. V medkrajevem prometu so ostale povsod glavne zveze nepretrgane. Nekoliko je trpel promet na Gorenjskem in Dolenskem, kjer ni bilo zveze s Kočevjem, vendar je pa bila zveza s Sušakom. Nekaj motenj je bilo tudi na štajerskem, vendar imamo zvezo z Mariborom. Prav tako je dobra zveza z Zagrebom.

— Sneg v Mariboru. V noči na nedeljo in večerj ves dan je v Mariboru zelo močno snežilo. Zapadlo je več centimetrov snega, tako da se bo po okoljskih hribih in na Pohorju že začelo zimsko rajanje.

— Kreditna pisma za potovanja v Italijo. Tujsko-prometna zveza »Putnik« v Mariboru nam sporoča, da imajo v smislu turistične konvencije med Jugoslavijo in Italijo vsi potniki za Italijo s stalnim bivališčem v Jugoslaviji pravico za nabavo cenjenih turističnih list v kreditnih pismih, ki jih izdaja potovalna pisarna »Putnik«. Vsak potnik lahko kupi mesečno največ 3000 turističnih list, ki se v Italijo izplačujejo v dnevih obrokah po 200 list (največ za 5 dni v naprej). Razen omenjenih turističnih list v kreditnih pismih smejo potniki v Italijo vzeti s seboj le 300 efektivnih list po osebi. Vse podrobnejše zadevne informacije pri »Putniku«, Maribor, Aleksandrova 35, tel. 21—22 in 21—29.

— Opozorilo. Ker se je v zadnjem času pripetilo v Mariboru več prometnih nesreč, ki so jih zakrivila zlasti pešci, ki ne upoštevajo določb cestno policijskega reda, ponovno opozarja predstojništvo mestne policije v Mariboru na določila § 31. Naredbe bana dravske banovine o zaščiti javnih cest in varnosti prometa na njih, o miru in snagi za področje uprave policije v Ljubljani, predstojništvu mestne policije v Mariboru in Celju in mestne občine v Ptuj (Mestni čestni red), ki se glasi: Za pešce so hodniki in pešpoti. Pešci naj hodijo vedno po strani hodnika v smeri hoje in prehitevanje leve, izogibajo se pa na desno. Na voznišče sme stopiti pešec le, kadar bo čisto preko križišča. Pešci za prekopavanja ceste ne smejo uporabljati križišč. Prekopavanja se mora zgoditi vedno naglo, previdno in v najkrajši smeri, t. j. pravokotno na smer ceste.

Beležnica KOLEDAR

Danes: Ponedeljek, 7. decembra katoličani: Ambrozij.

Jutri: Torek, 8. decembra katoličani: Brezn. sp. Marije.

DANASNJE PRIREDITVE

KINO MATICA: Mayerling
KINO IDEAL: Njena preteklost
KINO SLOGA: Med dvema zastavama
KINO UNION: Pri treh mladenkah
KINO MOSTE: »Zgubljeni sine« in »Dve srci« — en utrip

KINO KODELJEVO: Jesenski manevri in Bosanska raspodija

Prirodoslovno društvo: predavanje univ. asistenta Tomažiča: »Kako nastane celuloza in raste les« ob 20. v Delavski zbornici.

PIREDITVE NA PRAZNIK

KINO MATICA: Mayerling
ZKD: »Hija Rothschild« ob 10.30 v Matici
KINO IDEAL: Njena preteklost
KINO SLOGA: Med dvema zastavama
KINO UNION: Pri treh mladenkah
KINO MOSTE: »Zgubljeni sine« in »Dve srci« — en utrip

KINO KODELJEVO: Jesenski manevri in Bosanska raspodija

KINO SSKA: Katja

Društvo sodnikov, sekcija Ljubljana občni zbor ob 10.30 v justični palači

Ustanovni občni zbor društva sodno-administrativnega osebja sekcija Ljubljana ob 9 v razpravnici dvorani okrajnega sodišča soba št. 28.

Sentjakobsko gledališče: »Janez Solnce« ob 15. Mestni dom.

DEZURNE LEKARNE

Danes: Mr. Sušnik, Marjanič tr. 5, Kuralt, Gospodarska cesta 10, Bohinec ded. Cesta 29, oktobra 31.

Jutri: Mr. Leustek, Resljeva cesta 1, Rahovec, Kongresni trg 12 in Nada Komotar, Vič — Tržaška cesta.

VISINA NAJEMNINE

Najemnik: — Zakaj ste mi pa zopet povzeli najemnino? Saj vendar stanujem v četrtem nadstropju.

Hišni gospodar: — Baš zato, saj uporabljate med vsemi najemniki največ stopnic.

V SOLI

V prvem razredu ljudske šole razlaga učitelj pojem kovina. Vse kar se da kovati se imenuje kovina. Samo eno se ne da, namreč živo srebro. Mihec, imenuj mi torej to ali ono kovino, da se prepričam, če si me razumel.

Mihec vstane, se ozre na steno in na strop, potem pa odgovori odločno: — Kobilica.

Ljubljanski pevec — jubilar

Zorko Bekš poje že 25 let in igra 30 let po gledaliških in korih

Ljubljana, 7. decembra. Kultura naroda raste le iz družnega dela, neštetih, večina neznanih in malih navdušencev. Voditelji brez trume sodelavcev ne zmorejo ničesar; kapelniki in dirigenti brez glasbenikov ali pevcev ne morejo prirediti nikake predstave ali koncerta in brez igralcev ni teatra. Na tisoče in tisoče je bilo, je in vedno bo po mestih, trgih in vaseh anonimnih pevcev, glasbenikov in igralcev, ki se žrtvujejo v idealnem, izvršnem nesebičnem, brezplačnem ali ekrajno plačnem nagrajenem delu za kulturni napredek ali za estetsko zabavo rojakov.

Nikoli ali pa le izjemoma pride v kak slovenski list ime ekrajnega delavca, dasi se je morda ves posvetil prosveti in se trudil poslušati ter z upehom več desetletij za najvišje in najlepše v slovenskem življenju, za umetnost. Tako naj pride izjemoma v naš list ime neznanežnega moža, ki se že 30 let resno ukvarja z umetnostjo drame, opere in operete ter prepeva s svojim tenorjem že 25 let. To je član našega Narodnega gledališča g. Zorko Bekš.

Redko kdo ve za njegov jubilej, saj je ekrajno skromen in iz njegovih delavcev, nam pa je povedal iz svojega življenja približno tole: »Da, po službenih letih imam svoj jubilej točno 1. decembra t. l. Pozimi l. 1906. sem pristopil k Diletantem klubu, ki je prirejal predstave v areni Narodnega doma v Ljubljani. Nastopil sem prvič v veseligradi »Pravica« se je izkazal v vlogi Ži- da Izaka. Ker sem žel s svojo komiko uspeh, sem nastopil še v »Divjem lovecu«, »Ciganih«, »Sinu«, »Za pravdo in srec« i. dr. Vpisani sem bil pač kot gojenec gledališke dramatice, ki je imela svojo učilnico v II. nadstropju današnjega opernega gledališča (v sedanjih zborovih dvorani), a poudarila so nas Danilo, Verovšek in Nučič. Zlasti Nučič je bil energičen in temeljit, točen in vesten. V tej praktični šoli sem se naučil marsičesa, zlasti govorjenja, kretanja in tudi maskiranja. Takratni intendant, g. Govekar Fr. je šolo redno nadzirjal in končno najbolj sposobne in spodobne med nami pridržal za statiste in najmanjše vloge v dramih in opereti. Za plačilo smo prejimali nekaj kron in pa vstopnice k predstavam.

Dobro se spominjam, da smo naraščajnički nastopali čisto v mladinskih igrah, sodelovali pri ljudskih predstavah v manjših vlogah in kot pevec navdušeno pomagali. Se med vojno smo se oktobra 1918 zbrali spet na Govekarjev poziv v operi, in stopil sem

v operni zbor, ker je takratni operni ravnatelj g. Rukavina priznal moj tenor za izdaten in ugoden. Dasi me je vleklo bolj v dramo k Nučiču, sem ostal v opernem zboru doslej. Nastopil sem večkrat tudi v manjših pevskih vlogah in pel kot operni solist n. pr. v »Tais« (menih), »Švandi daduk« (1. vojak), »Luizic« (potepuh), »Trubadur« (sel), »Traviatic« (sluga), »Lopodski sirotic« (kmet), »Bohème« (Pargipol), »Mrtve oči« (žid) itd. a prav tako kot operni solist v manjših in najmanjših vlogah. Da, celo v več baletih sem nastopil, saj se nisem nikoli branil dela in sem smatral vsako nalogo za važno in hvaležno. Udeležil sem se vseh gostovanj naše opere po Dalmaciji, Bosni in Beogradu. Vsega skupaj sem v dobi 25 let nastopil na odru okoli 4000 krat.

Razen v gledaliških pa sem pel tudi v zboru Ljubljanskega Zvona celih 20 let in z njim opravil nad 30 koncertov. Nadalje pojem v cerkvenem zboru trnovske cerkve nepretrgoma že 21. leto, pel pa sem tudi v Križankah skoraj 7 let in pri Sv. Jakobu skoraj 8 let. Koliko je bilo med tem časom še podoknic, pogrebov in drugih javnih nastopov, niti sam ne vem. Vedno znova pa sem se vračal k svoji stvari ljubezni, k dramam in sem nad 7 let sodeloval kot igralec na viškem sokolskem odru, a že dolgo nastopam na trnovskem odru.

Tako ne morem reči drugače, kakor da je moje življenje od l. 1906 do danes ena sama veriga odreske in pevskega dela in truda. Nisem omagal pod bremenom in neveselostmi, ki so me večkrat težila in jezila. Najlepši spomini so mi kritike, ki se me spominjajo in mi priznavajo, da sem nastopal uspešno in pa »Gledališki list«, ki imam vsega, odkar izhaja.

Srečen sem, da so gledališki čeni po za- slugi naših upravnikov prvih let po prevratu preskrbljeni za leta ostarelosti ter da danes naš igralski stan ni več preziran, nego spoštovan kakor vsak drugi, saj je naše udruženje pod pokroviteljstvom samega našega kralja! Moje delo je bilo in je izvršeno neopazeno. Kljub mnogoterim težavam sem vzdržal in bom vzdržal do konca, saj brez teatra in brez petja zame ni življenja. Ko stopim v pokoj čez nekaj let, ga bom užival z zavestjo, da sem izpolnil svoj po- klis pošteno in vestno...

Evo mal, skromen naš kulturni delavec! Čast mu! Za jubilej mu želimo še mnogo zdravih let v uspešnem delu za slovenski oder in slovensko pesem!

Fr. R.

Iz Zagorja

— Delo na cesti Slanič—Trbovlje je bilo 27. novembra zaradi zimske dobe in pomanjkanja kreditov za nedolgo čas ustavljeno. Okrog 50 naših občanov je ostalo brez dela. Radi evidence naj se do 10. t. m. zglase vsi brezposelni na občini ter se seboj prinesejo delavsko knjižico.

— Predavateljski odsek zagorskega Sokola bo tudi v letošnji sezoni priredil niz zanimivih predavanj za široke kroge naše doline. Kot prvo pride na vrsto v sredo 9. t. m. aktualno predavanje inž. Jožeta Rusa Ob številnih skopičnih slikah nam bo pred- očil posebnosti in pomembne poteze slovan- ske Prage. Z današnjim političnim položajem se je ravno češkoslovaška postavila v ospredje splošnega zanimanja. Kakor lani bodo tudi letos vsa predavanja brez vstop- nine, nakar se posebej opozarjamo vse, ki bi si radi razširili duševno obzorje. Začetek ob 20.

— Avtobusne voznje k jutranjim vlakom so ukinjene, na kar opozarjamo vse okoli- čane. Samo v nedeljo in ponedeljek bo re- den promet k prvima vlakoma. Podjetnik g. Govejšek izjavlja, da je ostale dni premalo interesentov in da se mu zaradi tega reži- ja ne bi izplačala.

— Zaposlenost v rudniku. Tudi ta mesec se bo razen najbolj prazničnih dni delalo v polnem obsegu. Na vidoz pomeni ugoden položaj zadnjih dveh mesecev povratek bla- gostanja. Pomisliti je pa treba, da je ne- zaposlenost z vsemi težkimi posledicami trajala nepretrgoma več let in da se s par polnimi meseci zaposlitve niti od daleč ne morelo dočeti normalne razmere. Slej ko prej je stiska zelo občutna, zadostitve izza težkih let sproti goltajo zasluzke zadnjih mesecev. O preštevilih brezposelnih pa ni treba niti govoriti. Teh z lastnimi družinami vrad je še več ko dovolj. Kadar bo tudi za te preskrbljeno, in če bo, kakor se čuje, produkcija pospešena, bo naš rudarski ži- velj šele tekom dveh do treh let prišel na primeren standard. Dotlej pa bo mnogo dru- žin navezanih izključno na priložnosti za- sluzek in na dobrodelnost dotičnih dru-

štev. Toliko v polnem vsem, ki bi morda radi nepoučenosti odklonili Prošnjo tega ali onega dotičnega dobrodelnega društva. Pri- poročamo se nadaljnji naklonjenosti, za vse prejeto pa toplo zahvala.

— Zblaznel je na dan vrnitve od vojakov Mikec Ivan iz Zagorja. Dopoldne so ga vr- nili, popoldne pa ga je napadla stara bole- zen padavica. Napad je bil tako hud, da so nesrečnega mladeniča celo prevideli. Potem pa je začel besniti, Ukrotili so ga s pri- silnim lopičem in ga odvedli na opazovalni oddelk ljubljanske bolnice. Z nesrečnem sosedstvom vsi, ki so ga poznali, kot prid- nega mladeniča.

Naše gledališče

DRAMA

Emila Adamiča ni več

Včeraj zjutraj je zadela v bolnici kap najprej ljubljenejšega slovenskega skladatelja

Ljubljana, 7. decembra.

Naše kulturno življenje je zadela izredno hud udarec: včeraj nam je smrt ugrabila enega najboljših in najplodovitejših skladateljev ter kulturnih delavcev, Emila Adamiča. Umrl je včeraj zjutraj v ljubljanski bolnici, kjer se je zdravil zaradi vnetja krčnih žil. V soboto zvečer je bil še dobro razpoložen, ponoči pa mu je postalo nenadno slabo in zjutraj ga je zadela kap.

Emil Adamič je bil šele 59 let star — rodil se je 25. decembra 1877 v Dobruvi pri Ljubljani — in če bi še živel, bi se nedvomno mnogo ustvaril. Bil je izredno delaven do svoje bolnosti. Kot glasbeni recenzent našega lista ni zamudil nobenega koncerta in kot recenzent »Jutra« za operne predstave je bil na glasu kot naš najboljši glasbeni kritik. Ze zaradi tega ga bo naša javnost zelo težko pogrešala.

Adamič se je rodil v znani učiteljski rodbini, ki je zelo nadarjena za glasbo. Emil Adamič je kazal že v zgodnji mladosti veliko nadarjenost za glasbo in sreča je bila, da se ji je lahko posvečal, saj je bil oče organist v šentpetrski cerkvi. Adamič je bil šele 10 let star, ko je že stopil na šolo Glasbene matice. Že med šolsko dobo je pisal manjša glasbena dela, ki se nam pa žal niso ohranila. Kakor njegov oče, se je tudi sin posvetil učiteljskemu poklicu, vendar je še naprej vneto gojil glasbo. Na učiteljsku ga je učil petja Foerster. Kot dijak je ustanovil tamburaški zbor in napisal zanj več skladb. Služboval je kot učitelj v Toplicah pri Zagorju, v Kamniku in končno do svetovne vojne v Ciril Metodovi šoli v Trstu.

Njegovo ime je takoj zaslovelo, ko se je predstavil širši kulturni javnosti kot skladatelj v »Novih akordih«, kjer je sodeloval 14 let. Med vojno je bil zanj v ruskem ujetništvu. V Rusiji je poučeval glasbo na učiteljskih in bil je celo ravnatelj konservatorija in pevovodja državnega pevskega zbora. Ko se je vrnil v domovino, je bil imenovan za profesorja glasbe na državnem konservatoriju. Ustanovil je dijaški pevski zbor, in priredil z njim turneje po državi z velikim uspehom.

Njegovo glasbeno delo zasluži posebno oceno, saj si je z njim postavil v resnici spomenik nesmrtnosti. Napisal je nad 300 skladb, ki vse uživajo izredno velik sloves. Najlepše bomo počastili njegov spomin, če

bodo naši skladatelji z njemu enako plodovitostjo in nadarjenostjo nadaljevali njegovo delo. Več let je bil glasbeni recenzent »Slov. Naroda« in »Jutra« in njegova kritika so vzbujale v glasbenih krogih občo pozornost.

Emilu Adamiču v spomin

Nenadno in nepričakovano mo je danes zjutraj doletela vest, da si svoje plodno in bogato življenje dokončal v splošni bolnici.

Pretrpela me je ta vest, da mi je ob nji obstalo pero.

Pa Ti bom večeno, potratime, napisal nekaj besed.

Spoznala sva se v Ljubli na 25-letnici Delavskega bratnega društva, kjer si zastopal z Ribičem kamaško »Liro«, za nami pa je bil sedanji predsednik Glasbene Matice g. dr. Vladimir Ravnihar. Razigran in vesel si bil takrat, ko si čul, kako preprosti rudar z veseljem poje Tvoje pesmi. Malo časa zatem sem Te obiskal v Kamniku. Od takrat pa do danes sva si bila v tesni zvezi, najboljša prijatelja. Bil si mi pri mojem skladateljskem delu mentor in učitelj, strog sodnik in dober svetovalec. Zato sem Ti iz vsega srca hvaličen. Pa sva se načelno mnogokrat spela, vendar bila takoj spet prijatelja. In ni mi v sramoto, da je večina Adamičevih zborovskih skladb na mojo pobudo izšla v založbah Lj. Zvona in v glasbenem listu »Zboric«.

Skladbe si stresal kar iz rokava in kadar si zabrenkal na našo narodno struno, takrat so Tvoje pesmi zazvenele v vseh srcih poslušalcev. Ni ga slovenskega skladatelja, ki bi bil priljubljen pri vseh pevcih tako kot Ti. Ni ga sporeda, na katerem ne bi bil s svojimi lepimi, iz srca privrelimi pesmicami zastopan baš Ti. Zgodilo se je celo, da je bilo na nekem koncertu Zvezde slove, pevskih društev, ki ga je izvajalo 16 pevskih društev samo Tvojih skladb nad tri četrtine.

Bil si mož temperamenta, nagel, vihrav, nepreračunljiv, bohemske narave, zraven pa dobra duša, kolebal si v svojih naziranjih o glasbi iz ekstreme v ekstrem. Dnes Ti je bila naša narodna pesem vse, jutri so Ti bile vzor ruke skladbe, pojutirjem si bil zopet zaljubljen v Wagnerja in Straussa, vendar kadar si se ogledal v zrcalu narodne duše si bil njen pesnik.

Danes leži najproduktivnejši in najpopularniji slovenski skladatelj na mrtvaškem odru.

Ni več ne boš ubiral svojih blagolasičnih strun, ni več ne boš pol svojemu narodu navdušenih budnic, ni več ljubezenskih in ljubkih otroških pesmic, ni več ne boš dirigiral pevskih zborov in orkestrrov, ni več ne pisal v »Jutro« in »Slov. Narod« kritik o operi in koncertih, dasi vseh ostrih.

Ročice na Tvojem vrstu okoli prijaznega doma v Starotovi ulici, sadna drevesca, ki si jih tako vneto gojil, marelice in vijolice, grozdi. Te bodo čakali zastonj. Ko si šel od doma, si se še enkrat ozrl nazaj...

Pa tudi v Bolgarijo ne pojdi več, ne boš mogel več vezati naših pevskih stikov... škoda!

Vse na svetu mine. Gotovo je pa eno. Telesno si umrl, ostal boš pa večno živ v srcih naroda, še posebej v srcih naših pevcev in poev.

Dragi Emil! Sprejmi zadnje pozdrave Tvojega pobratima in prijatelja Zorka.

P. LEVČIČ

dolžnja in iskanja čustev. Besedi si cer niso mogli dati barv, kakšne zahtevajo dramatični prizori. Toda igri so dali v krajnjih ter mimijski tako živ izraz, da bi jih v tem pogledu težko prekalili celo poklicni igralci. Značilno je tudi, da nobeden ne pozna treme. Ko bi se gledalci dovolj navedali, kaj zahteva takšna igra od gluhonemih, bi jim bili še tem bolj hvaležni. Posabiti bi zlasti ne smeli, da so se gluhonemi morali v igri prilagoditi »normalnim« poslušalcem. Se pravi, da so morali napenjati glasilke, dočim navadno med seboj govorijo skoro šepetaje, odnosno si pomagajo predvsem s kretnjami.

Vsekakor zaslužijo, da vsaj imenujemo njihova imena. Zelo naravno je govorila Lj. Vugova pa tudi C. Šitar. Je bil dober v govoru, še skoraj bolje, kakor pri uvodnem govoru. Dobro sta se izkazala tudi A. Šturin in maji I. Taškar. Nastopili so še A. Bajt, J. Bergant in J. Klementič.

Ker je bilo za nastop gluhonemih izredno veliko zanimanje, bodo najbrž igro ponovili!

Slikar Jakac je otvoril

svoje razstave slik iz Norveške in Slovenije ter portretov

Ljubljana, 7. decembra.

Kadarkoli razstavi Božidar Jakac, je to dogodek za našo javnost, ker nas vedno preseneči s slikami iz tujine. Ta nemirnemu umetniku se išče v mehkih zelenih slovenskih pokrajinah, v ognjenoratih pokrajinah Afrike in Amerike, v deševni domoskopski fantastični Norveški. Njegova eruptivna narava mu ne da obstanka doma. Vsekakor, ko se vrne a presenetljivim številom slik iz tujine, nam pokaže v svojih delih svoja nova doživljanja, nam prikaže tujino v umetniških tvorbah in samega sebe v novi podobi svojega izredno pestrega in obsežnega umetniškega razvoja.

Tudi včeraj dopoldne je privabil v Jakacov paviljon lepo število ljubiteljev umetnosti, ki so otvorili svojo razstavo slik iz Norveške, iz Slovenije ter portretov. Pred odličnimi predstavkami in zastopniki naše kulture, je v kratkih besedah povedal, kako je prišel na Norveško, odkoder je prinesel 52 krasnih pastelov in več risb. S to svojo razstavo je počastil spomin nesrečnega Josipa Gorupca, ki se je smrtno posrečil v gozdu, kajti ta njegov dober tovariš, s katerim je pred 10 leti skupno razstavil v Jakacovem paviljonu, je Jakac seznanil z norveškim komponistom Saeverdomom, čigar gost je bil razstavljalec za časa svojega bivanja na Norveškem.

Po otvoritvi so si obiskovalci v spremstvu

4 lepe kološke, katerim je prej odedal glave. Sum je zbudil gospodinjico, ki je poklicala gospodarja. Toda prebrisan tat jo je med tem časom že odkril.

Učiteljsko zborovanje

Brežice, 6. decembra.

Te dni se je vršilo učiteljsko zborovanje za Brežice. Poleg zborovanja se je vršil na narodni šoli tudi občni zbor JUU, zakar je vladalo med učiteljstvom precejšnje zanimanje.

Po pozdravu šolskih oblasti in sreskega načelnika g. Poklukarja se je podpredsednik društva g. Jakopic Franjo spominjal umrlih članic: Marte Mrakove in Zagar Milje. Članstvo je počastilo njun spomin z enominutnim molkom.

G. podpredsednik je nato podal svoje obširno situacijsko poročilo in poročilo o glavni skupščini v Novem Sadu. Povdarjal je, da učitelji po svojem delu ne pripadajo nobeni stranki, marveč narodu. Poročilo je tudi o seji širšega sosveta v Ljubljani, ki je bila 11. oktobra.

Slednjč je povzel besedo sreski načelnik g. Poklukar, ki se je zahvalil za pozdrav, povdarjal, da se učiteljstvu izpolnjuje želje v korist naroda in države. Učitelj naj daje pri vzgoji samo dobre zgleda poverjenim mladini. Slednjč je izrazil željo, naj bo učiteljstvo čim bolj oddaljeno od strankarskih bojev.

Temu je sledilo tajniško in blagajniško poročilo, slednjč pa volitve. Predlagana je bila samo ena lista, zato se je volilo z akklamacijo.

Upravni odbor: Predsednik Hofbek Edmund, podpredsednik Ivanuš Robert, tajnik: Debevec Boris, blagajnik: Zener Viljem, člani Zorko Savica, Ravbar Ciril, Trošček Julij; Namestniki: Mačkovec Franja, Dernač Jakob in Ankele Franja; Nadzorni odbor: Voglar Alojz, Pukmeister Gabrijela, Mikulič Oton, namestniki: Kavcar Janez, Trepečnik Erna.

Po volitvah je bila soglasno sprejeta sledeča resolucija: 1. Zahtevamo strogo izvajanje stanovske linije, 2. Šolska uprava naj se loči od politične, 3. Učiteljstvu je potrebna za uspešno delo na šoli in med narodom definitivna stalnost, 4. Ukine naj se monopol za šolske zvezke, 5. Organizacija naj zahteva, da se varujejo ustavne svoboščine vsega učiteljstva.

Prav tako je bila soglasno sprejeta zahvala g. predsednika g. Ivanu Dimniku za njegovo dosedanje delo s pozitivom, da še nadalje vztraja v borbi za doseg popolne nezavisnosti udruženja. S tega mesta se je poslala g. Dimniku pismena zahvala in priznanje. Članarina ostane kot dosedaj 16.— Din, za poročene članice 8.— Din.

Prihodnje zborovanje se bo vršilo meseca januarja, na katerem bo tudi pedagoško predavanje.

Težka nezgoda

režiserja Stupice

Ljubljana, 7. decembra.

Po sinočnji premijeri veseligrske »Koraj-za velja«, ki je imela izredno velik uspeh pri občinstvu, se je v svoji garderobi težko ponesrečil režiser inž. Stupica. Spodpadlo mu je, da je padel. Pri padcu je zadela ob šipo, ki se je razbila. Zamaš je bil izredno močan in pri padanju je z levico tako nesrečno udaril po razbitem steklu, da si je prerezal glavno žilo. Takoj so ga moral preprežati v bolnico, kjer sta mu dva zdravnika rano sešla. N zgoda je precej resna. Zato g. inž. Stupica, ki je imel prav smolni v vlogi brodarja Kremenca med velikim uspehi, žal nekaj časa ne bo mogel nastopiti. Val, ki so ga z veseljem gledali v sinočnji predstavi, mu žele, da bi čim prej ozdravel, da bo spet lahko nastopil v »Koraj-za velja«!

Iz Kamnika

— Usoda mestne klavnice. — Kakor znan je občinska uprava prodala mestno klavnico tovarnarju usnja g. Antonu Knafliču za 40.000 dinarjev. V kupni pogodbi je določeno da bo g. Knaflič v primeru, če bi sedanja klavnica rabila, dal na razpolago potrebne prostore za začasno nastanitev klavnice v takozvanem »rdečem mincu«, to pa le do avgusta 1938. leta, ko mora na vsaki način biti zgrajena nova klavnica. Gradnja nove klavnice bo stala okrog 300.000 do 400.000 dinarjev. Stvar pa stoji zaenkrat še na mrtvi točki, dokler ne bo izvoljen novi občinski odbor, ker začasna občinska uprava nima pravice najemati posejoli, ali sklepati o zvišanju občinskih dajatev. Jasno, da bodo investicije za novo klavnico zopet ogromne. Danes razpolaga občina v ta namen le s 40.000 dinarji kolikor je plačal g. Knaflič za staro klavnico in 10.000 dinarjev, ki so ostali iz kredita proračunov prejšnjih let. Bojimo se le, da bo dotični, ki bo zagrizel to kislno jabolko in najel pošiljo postal zopet kamen spotike, kjer bo prisiljen povisati občinske dajatve. Ljudje pri nas namreč težko razumejo, da so naravnata javne naprave nujno potrebne.

— Štorklja v kamničanu. Na poti v poročnišnico je te dni neka ženska poročila v vlaklu krepkega Jugoslovanskega. Bahiške posle je opravila neka ženska, ki se na take stvari razume, krstni list pa mu bo morala izdati železniška direkcija, z označbo rojstnega kraja Kamnik-Ljubljana.

— Občina je sezidala na levem bregu prekopka ki vodi nad predorom na pokopališče žale, oporni betonski zid. Na tem delu se je zemlja stalno vdrla na cesto ter je bil tak oporni zid že nujno potreben. Stroški so znašali okrog 3.000 dinarjev.

— Neusmiljeno trpinčenje živali. Poleg glavnega jezua smodniščina stoji star rezervuar, ki je nekoč napajal kamniški vodovod, danes pa ni več v rabi. V ta rezervuar in se zgrajali nad brezstrničnim dežjem, pomagati pa mu ni mogel nihče. Skoro tri dni je ubogi pišček prosil pomoči, dokler ni onemogel utonil. O stvari se vodi preiskava.

— PRAZNOVERJE

Na smrt obsojeni francoski aristokrat se spodastne na stopniščih, vodečih pod gnilo tlo. — To je slabo znamenje — pravi glavni upraviteljalec. — Stari Rimljan bi to odločil.

Simon Gregorčičev večer na Jesenicah

Jesenice, 5. decembra.

Sokolsko društvo Jesenice je v sredo zvečer priredilo Simon Gregorčičev večer, katerega se je udeležilo lepo število predstavnikov sokolske družine in članov jeseniške »Sode«. Predaval je profesor brat Franjo Klavara, ki nam je v lepih besedah orisal življenje in delo »Goriškega slavca«, pesnika naših vasi in planinskega poeta Simon Gregorčiča.

V živih besedah nam je orisal njegov rojstni kraj Vrsno pod visokim Krnom ob zeleni Soči, njegova dijaška leta v Gorici in prvo službo kaplana v Kobaridu. Pred očmi nam je lik velikega pesnika, njegovo mehko lirčno dušo, njegovo ljubezen do rodne grude, njegove pesmi, ki so pri nas ponarodele. Iz njih odseva žarka ljubezen do planinskega sveta, po katerem se pezu bistra Soča. Opisal nam je motive pesništva »Očloveka nikaar«, »Ujeteja ptica tožba« in »Naš čolnarič otmimo«. Iz teh pesmi se srečali zagrenjena duša, preganjanje, ki ga je trpel in pretrpovanje o veliki vojni, ki je nekaj let kasneje besnela ob Soči. Rečital nam je nekaj pesniških najlepših del, ki so navdušeno globoko ganile. Gregorčičove pesmi so postale last našega naroda, njegov lik bo bdel nad nami, ko bodo njegove kosti že zdavnaj stohodele na zelenem hribčku pri Sv. Lovrencu ob Soči in ko bodo zanosmo že zdavnaj pozabili na velike osebnosti, ki so granile življenje pesnika, ki ni hotel upogniti čelika pred njim. Z vzklikom: Slava pesniku Simonu Gregorčiču je brat Klavara zaključil svoj govor.

Fotografska razstava v Mariboru

Maribor, 6. decembra.

Včeraj dopoldne je bila slovenska otvoritev I. jugoslovanske razstave umetnostne fotografije v Mariboru. Razstava je namočena v dvorani Narodnega doma. Razstavljenih je 167 slik od 60 razstavljajcev. S krasnimi slikami so zastopani »Foto sekcija« srpskega planinskega društva v Beogradu, Foto klub Ljubljana, Foto klub Zagreb, Foto klub Maribor, Udruga je za fotografijo i kinematografiju u Beogradu in Foto sekcija H. P. D. »Velebit« u Sušaku, iz česar je razvidno, da so zastopani odlični fotomateriji iz cele države. Nekatere izmed razstavljenih slik so bile že odklopane v Ameriki, Barceloni, Kairu, na Dunaju in drugih večjih mestih evropskih držav.

Otvoritvi so prisostvovali mnogi odlični mariborskega javnega življenja, med njimi general Milenković, sreski načelnik dr. Šiška, predstojnik mestne policije dr. Trstenjak, zastopnik mestne občine ravnatelj Rodošek, ravnatelj Putnika Loos, zastopnik Umetnostnega kluba prof. Jirak in drugi. Zanimiva razstava bo odprta do 20. t. m.

Vzgoja matere

Ljubljana, 7. decembra.

Vzgoja mla se materam, ki jo imajo že v nekaterih prosvetljenih državah, je dobila pri nas svoj skromen začetek v Splošnem ženskem društvu, ki namenava prirediti točaj 12 javnih, vsakomur dostopnih predavanj. Dva najpomembnejša problema: problem materinstva oz. očetovstva in problem današnje mladine, — sta narekovala odboru, da se je po svoji zastopnici obrnil na ugledne zdravstvenike, pedagoge in javne delavce s prošnjo za duhovno sodelovanje pri točaju za »Vzgojo matere«.

Predavali bodo iz prijaznosti: zdravstveni svetnik, ga. dr. Amalija Šimec, ga. prof. Anica Černež, ga. Angela Vodeč, ga. prof. Olga Grabar, gospodje dr. Božo Škerlj, dr. Gogača, Copič, Jegodič, Konar i. dr. — Nastopijo teh aktualnih predavanj so sledeči: Higijske naseče matere, — Otroci v prvem letu, — Otroci v pedagogiki dobi, — Otroci, žla in dom, — Rana higijena, njene problemi, čiji in metode, — Puberteta deklice in dekca, — Pravilnosti in abnormalnosti mladostniškega doživljanja, — K-

Nemi so izpregovorili...

igrali so na šentjakobskem odru

Ljubljana, 7. decembra.

Včeraj popoldne smo v Mestnem domu spoznali tragiko gluhonemih neposredno na edinstveni prireditvi. Gluhonemi so spregovorili pred polno dvorano. Prav za prav pred prepoko; mnogo premalo je bilo sedežev, čeprav so pristavili še mnoge stolske stolčice pa je bilo tako natrpano, da so ljudje komaj dihali. Mnoge je svedra privabila radovednost, toda prva odskra predstava gluhonemih v naši državi je bila hkrati jubilejna proslava 35-letnice naše gluhonemice in petletnica Društva gluhonemih v Ljubljani ter so ji zato prisostvovali številni zastopniki javnosti, ustanov in društev. Društvo je posvetilo svojo izredno prireditel posebnemu namenu: hotelo je predložiti javnosti, da so gluhonemi enakovredni člani družbe in da imajo torej tudi svoje pravice; terjajo jih, hočejo pomnožiti tvorne sile družbe.

»NEMI« GOVORNIK

Pred predstavo je slopi na oder slavnostni govornik C. Šitar. Občinstvo je napeto prisluhnilo. Mnogi se niso odlašali gluhonemega in zdelo se jim je, da prisostvujejo čudežu, kakršni je bil tišči svetopisemske — nemi so spregovorili. Vzdevek gluhonem ni pravilen za one, ki so se naučili govora, saj so samo gluhi in ne nemi, ušesa jim pa domestujejo oči. Gluhonemi čita besede z ust. Prisluhnili smo. Besede niso zvenele, glas je bil skoraj brezbarven, ritem govora skoraj monoton, brez naglase. Toda v teh besedah je bilo nekaj čudovitega, glas »nemec« je legal na srce, kajti v njem so vendar barve, toda le bolesterne ter temne. V začetku teško razumeš, a kmalu se privadiš. Tako začeti beseda med nemimic in poslušajočimi.

PRVA PRIREDITEV TE VRSTE PRI NAS

Govornik je dejal v uvodu, da ob tej priliki nastopijo gluhonemi prvi na odr v naši državi, da bi nam pokazali stremenje po izpopolnitvi svoje izobrazbe. Drugačnjo barvo ima govor gluhonemega, a vendar si pod njo lahko mislite očustvujejoč srce, voljo in pogum, ki sta tako potrebna, da si gluhonemi pridobi dar govora. Zalostno in brezupno je vse življenje gluhonemega človeka brez izobrazbe. Nerazumevajoča okolica usmerja življenje po tvoj otroke, če nima sreče, da bi prišel v gluhonemnico. Šele v zavodu dobi gluhonemi vslopnico za življenje, dar govora. Popolna, šlečna vzgoja v gluhonemnici je enakovredna 4 razredom meštanske šole. Toda ali more katerakoli šola odtehtati napore gluhonemega, da se nauče govora? Po končani šoli v gluhonemnici so učenci sposobni za katerokoli obrt, a za

man iščejo mojstrov, ki bi jih vzeli za vajence. Težko je premagati predozide, čeprav se je izkazalo, da so gluhonemi izredno dobri delavci in da ne zaostajajo po umskih sposobnostih za »normalnimic«.

SAMO ZA OSNOVNO IZOBRAZBO PROSIJO

Na Češkoslovaškem je na 9 milijonov prebivalcev in 30.700 gluhonemih 17 zavodov za gluhonemce, dočim so pri nas samo 4, čeprav je gluhonemih 25.000. Gluhonemica v Ljubljani je bila ustanovljena l. 1900, in sicer le za 50 otrok, dočim jih je zdaj v zavodu 111. Graška gluhonemica je pa meza sedena, ker ne sprejema več otrok iz slovenskega dela bivše Štajerske. Vasko leto je naslovljenih na našo gluhonemnico najmanj 40 prostev, zavod pa lahko sprejme le do 12 učencev. Nešteto nesrečnikov ostaja brez izobrazbe v breme družbi in svojo nesrečo, ker nimamo dovolj zavodov zanje. Med njimi jih je nedvomno mnogo nadarjenih, a žive in umirajo v tranku, ne da bi se jim razbistri razum. Na Češkoslovaškem je klub tolikim zavodom polovica gluhonemih otrok brez izobrazbe. Pri nas bi morali imeti vsaj 10 zavodov. Gluhonemi otroci živijo od milošine, hočejo se s delom svojih rok služiti kruha, zato pa smejo zahtevati vsaj osnovnošolski pouk. Ne zahtevajo srednjih šol in univerze, temveč opozarjajo, da je nujno potrebno povečati našo gluhonemnico.

KAJ VSE ZNAJO

Govornik je pozval na oder celo vrsto gluhonemih, ki se udeležujejo v raznih poklicih, in sicer krojača, šiviljo, mizarja, modistko, slugo, gospodinjico, gravirja, stavca, litografa, zobotehniika, krošnjarja, slikarja, pleterja in zidarja. Vendar to niso še vsi gluhonemi ki se udeležujejo v poklicih po raznih krajih Slovenije. Gluhonemi so se organizirali pred leti in njihova organizacija si je nadevala več plemeniti nalog: podpirati hočejo svoje nezaposlene tovariše, stremeti za nadaljnjo izobrazbo in zlasti pomagati nesrečni gluhonemi mladini.

Končno se je govornik prisrčno zahvalil poštvovalnemu učitelju g. Rupniku, ki je režiral predstavo kar pač ni bila lahka naloga in ki se z izredno ljubeznijo posveča vzgoji gluhonemice mladine.

GLUHONEMI UMETNIKI

Nastopilo je 6 igralcev in ena igralka v dveh enodejankah. Ti igralci sami na sebi seveda nimata strogo umetnostnega znanja, zlasti ne »Zamorac«, toda bili sta dovolj dobro usposobljena, posebno Rupnikova »Oica«, da so gluhonemi v njih pokazali sposobnosti

Matineja Z.K.D.

JUTRI V TOREK OB 10.30 IN V SEREDNO OB 14.15

GRANDIOZNI ZGODOVINSKI VELEFILM IZ NAPOLEONOVH ČASOV!

Hiša Rotschild

Film o človeški volji in vztrajnosti — GEORGE ALLISS in BORIS KARLOFF

V elitnem kinu Matiel.

Dopolnilni program!

Cene matinejske Dtn 3.50 in 5.50!

DNEVNE VESTI

— Škodovi zavodi našim študentom v Pragi. Prijateljski stiki med Češkoslovaško in Jugoslavijo so bili posvedčeni tudi v kulturnem pogledu. Škodovi zavodi so namreč darovali 50.000 Kč, za podporo jugoslovanskim študentom na čeških visokih šolah, nastanjenim v Aleksandrovi kolegijski v Pragi. Iz tega fonda Škodovih zavodov bodo dobivali podporo študentski nadarjeni študentje.

— Jugoslovanski učitelji hospitirajo na češkoslovaških šolah. Na Masarykovih ljudskih in meštanskih šolah v Zlinu hospitirajo jugoslovanski učitelji in učiteljice. Zlinsko šolstvo je zasnovano na didaktičnem načelu, da mora služiti šola staršem in otrokom. To načelo prodira tudi v druge države.

— Diplomirani so bili v petek 4. decembra na gradbenem oddelku univerze kralja Aleksandra I. v Ljubljani za gradbene inženjerje gg. Čotar Radoslav iz Ljubljane, Seršer Vladimir iz Ljubljane in Znidaršič Branimir iz Soštanja. Čestitamo!

— Novi trgovski zakon. Narodna skupščina, ki se sestane v petek 11. t. m. bo imela med prvimi nalogo proučiti novi trgovski zakon. Konkordat z Vatikanom pride baje na vrsto šele pozneje.

— Smotki tečaj na Kofcah. Za božične praznike bo v domu na Kofcah na razpolago smotki učitelj in ta o'j po praznikih — prične smotki tečaj, ki bo trajal od 1. do 10. januarja. Če bo smotki za smotki dober, bodo sledili še drugi celodnevni smotki tečaji, dokler bo pač dovolj snega. Udeleženci imajo polovično vozilno kakor tudi v ak, kdor je sedem dni gost v domu. Vsa pojasnila se dobe pri oz. učnici doma.

KINO MOSTE

Danes ob 20 in jutri ob 17. in 20 uri dva sporeda. 1. Luis Trenker kot »IZGUBLJENI SIN« v velikem planskem filmu 2. Vesela opereta »DVE SRČI — EN UTRIP«. V glavni vlogi Lilian Harvey in Wolf Albach Retty. Predstave trajajo skoraj tri ure! Cene Din 3.50 do 6.50

— Božični avtozlet: Gorica. Trt: Benetke—Padova 24. in 27. decembra. Priglasite se takoj! Pošta nima zastoj. — »Po božjem svetlu«. Ljubljana. Wolfova 1.

— Nov grob. V Ljubljani je umrila o'proga hišnega posestnika in upokojenega železničarja ga Marija Keguc. Pogreb bo jutri ob 13.30 iz mrtvašnice veže splošne bolnice. Bodi je lahka zemlja, težko prizadetim svojem naše globoko sočutje!

— Zima v Boeni. Po vsej Boeni je zapadlo mnogo snega in pritisnil je precej hud mraz. V Sarajevu so imeli večeraj zjutraj 11 stopinj pod ničlo.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo pretežno oblačno vreme s padavinami. Vrečaj je nežilo v Ljubljani, v Beogradu pa deževalo. Najvišja temperatura je znašala večeraj v Ljubljani 3.2, iz drugih krajev ni poročil o stanju temperature. Davi je kazal barometer v Ljubljani 764.6, temperatura je znašala 10.

— V smrt zaradi neorečne ljubezni. Večera ponoči so našli v Subotici na cesti vsega o'rvavljenega natakarja v kavarni Orižent Vladi lava Alata. Imel je prestreljena prsa. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je povedal, da se je ustrelil, ker ga je zapustila ljubica.

— Sin zaklal očeta. V vasi Star: Slata: k blizu Broda je Mato Ladič v petek zvečer zaklal svojega očeta Gjuro. Oče in sin sta bila precej vinjena in ko sta prišla domov, sta se sprla. Sin je z žopim nožem navlažil na očeta in mu prerezal vrat, tako da je ne rečni oče kmalu izdihnil.

— Kronika nezd. Tessa pri »Slogradu«. Paumgartner Alojz iz Javornika je delal na stavbi na Jesenicah. Po nesrečnem naključju je padel s pregrade in dobil notranje poškodbe. Mali 8-letni Milan, sin skladničnika Benedičiča v Železniki se je polil z vročo kavo in se tako močno opeklo po trebuhu in prsih, da so ga morali prepeljati v bolnišnico. Posestnik Urbaš Gregor iz Hruškarjev na Gorenjskem se je podal v gozd, da bi posekal drevo. Na polodneli poti mu je spodlenilo ter se je useskal s sekuro po glavi. Jaklič Maki delavec pri KID na Jesenicah je v tovarni nesrečno padel in dobil notranje poškodbe. Zasebnica Hočevar Pavla, stanujoča v Ljubljani, Detelova ul. 5, si je prerežala žile v zapetu leve roke, ker je obupala nad življenjem. Prepeljali so jo v bolnišnico. Njeno stanje ni nevarno.

— Milijonska poverba. V občini Šenta v Baški so odkrili milijonsko poverbo občinskega in državnega denarja. V afero so zapleteni predsednik občine, tajnik in blagajnik. V blagajni manjka poldrugi milijon dinarjev.

— Zaklal ljubico in skočil iz četrtega nadstropja. V ljubote zjutraj se je odigrala v Zagrebu pretrpetljiva ljubavna tragedija. Bivši lastnik znanega nočnega lokala na Zrinjevcu Adis Abeba, Ilija Mirković-Tripuz je zaklal z nožem svojo ljubico natakarico Terezijo Simić-Stojanović, potem je pa skočil z balkona četrtega nadstropja in takoj po prevozu v bolnico umrl. Mirković je bil oženjen že pet let z Anko Božičevico, ki mu je prinesla za doto 130.000 Din. Žena je vedela za njegovo ljubavno razmerje, pa je šla v svoji plemenitosti tako daleč, da je ljubico svoega moža svarila, da ga naj ne zapusti, češ da jo bo ubil. Nesrečno natakarico so našli v njeni sobi mrtvo s prerezano žilo na levi strani vratu in nago.

Iz Ljubljane

— Pogreb pokojnega skladatelja Emila Adamiča bo jutri ob 15. iz veže Glasbene Matice, kjer bo počival na mrtvaškem odru ob 8. zjutraj.

— Članom Učiteljskega pevskega zbora JUU Emil Adamič. Obveščamo da je večera zjutraj nenadoma preminul naš predsednik, skladatelj profesor Emil Adamič. Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek 8. t. m. ob 16. uri popoldne v Starotove ul. 16. Pozivamo vse člane in članice pevskega zbora, da se udeležijo pevskega letaja v torek ob 10. uri popoldne v Glasbeni Matici. Pogreba se udeležijo članstvo korporativno.

— Uprava Hrabrovo župo posvaja vse ljubljanske moške zore, da se v čim večjem številu udeležijo pogreba skladatelja Emila Adamiča jutri 8. decembra ob 15. uri s zastavami. Prinešite s seboj note: Poljana točil, Učitelj nas gospod, Blagor mu.

— Uprava.

— Trgovine bodo jutri v torek 8. t. m. na praznik Božičnega spola, ves dan zaprte. Zadržanje trgovcev.

— Iz Slaba štev nabiralcev matine občas. Vselej prve dni v me o'cu pobirajo nezapojeni po mestu tako svano mostnino, ki jo občina namerava porabiti za javna dela. Kaša, da Ljubljancem niso posebnim prijateljem naravnih akcij, najsi gre za kakršnokoli namen. Pretekli teden je bilo na o'ceh po 56 nabiralcev. Od nabranega denarja prejema 5% provizije. Obogaten ni nobeden, saj so le redki imeli srečo, da so nabrali na dan po nekaj »kovačev«. Nekateri so nabrali v treh urah samo po nekaj dinarč ov. Zgodilo se je celo, da je nabral nesrečni nabiralec samo 4 Din.

— Emont: zid izpodkopan. Temelje za univerzitetno knjižnico korjelo tik ob amonakem zidu v Vegovi ulici. Temelji bodo legali precej globoko izpod cestne površine, več metrov izpod amonkega zidu. Ta zid prav za prav sploh nima pravih temeljev ob stavbišču, razen tega je še podkopan. Kopljejo namreč navpično tik ob njem, zato zemlja ob stavbišču ni, ma opore. Nevarnost je, da bi se zemlja pod zidom sesula in z njo vred porušil zid, a ga sicer ni škoda, a se lahko zapleti velika nesreča, ker so delavci zaposleni tik ob zidu. Vsekakor se nam zdi potrebno, da bi zemljo podprli, dokler še ni prep zno, čer pa bomo imeli čez nekaj časa najbrž zopet priliko govoriti o stavbi nezdgo.

Poznavalec mineralnih voda

zahteva povsod izrečno te
ROGAŠKO SLATNO,
ker te zraven prijetnega
svežinega okusa krepi tudi
prebavo.

— Iz stroc s staljanu z Vencle to je geslo vseh številnih abonementov cestne železnice in tudi drugih sproti plačujočih. »Taljanu« imenuje s'obse cestne železnice tiste vozove, ki jih je ma tna občina kupila v Opatici in ki so bili doslej v rabi na krožni progi po mestu. Pozitni ti vozovi niso uporabili za Vič, ker so preveč odprti in paše mrzli. Kakor so na m rju za dolge proge v prometu velikih parnikov, je na mestu, da uvede vodstvo cestne železnice zopet nove vozove. Viška proga je zelo izdelana in mali vozički tako poskakujejo, da si v nevarnosti, da dobiš morsa o'bojezen. Prav bi bilo, da si gospoje, ki imajo opravka s cestno železnico, malo ogledajo, kakšno naval in stis a je v jutranjih, opoldanskih in večernih urah v staljanu. Ti vozovi so tudi tako ozki, da nastaja pravcata gneča v njih. Prav bi bilo tudi in sigurno koristo za blagajno, če bi se uvedla zopet za progo Vič—Cesta 29. oktobra dinarica vozovnica. Ljudi je treba namreč malo razvediti in potem se bodo vožnji nehoti privadili.

Če že — potem »Jajnine-Pekate«!

Kaj se to pravi? To se pravi, če si hočemo kaj dobrega privoščiti, potem kupimo makarone, spagete in jušne viščke, a to le v paketi.

— Iz Z univerze. Za posredovanje instrukcij posluje na naši univerzi Akademski urad dela. Stariš se z zaupanjem obračuna na to pisarno, saj se za mal denar rešijo skrb za svoje okroge. Vendar pa A.U.D. ne posreduje samo instrukcij temveč vsakršne službe. Kdor torej potrebuje v svoji poslovalnici ali obratu kakšno pomoč, naj se pisмено ali osebno zgleda na Akademski urad dela na univerzi. Uredne ure vsak dan od 11.—12. ure.

— Iz Matineja Z.K.D. Za jutrišnji praznik prinaša Zveza kulturnih društev grandiozno zgodovinsko filmsko delo iz Napoleonovih časov »Hiša Rotschilda«. Napoleon, ki je v začetku prejšnjega stoletja preoral evropsko lice, najde svojega najposnejšega nasprotnika v finančni moči Rotschildov. Na zgodovinski pozornosti se vrstijo o'ebno ti Metternich, Talleyrand in Wellington. Vse niti pa vodijo s ozi roko in kapital na zunaj neznanega moža Nathana Rotschilda. Tu pričenja življenjska drama rodine Rotschildov, ki je v celoti niz sadov in dotazov človeške volje in vztrajnosti v večni borbi za obstoj in ljubezen. Vlogo poglavarja rodine je mojmste ko postal največji ameriški karikaturni igralec Georg Arliss. Ta film že zaradi vsebine in v estranske divrsnosti vna omur najtopleje priporočamo! V elitnem kinu Matiel jutri ob 10.30 in v seredo ob 14.15 pri matinejskih cenah 3.50 in 5.50 Din. Bogat dopolnilni program!

— Iz Luis Tren'er — Izgubljeni sin v kinu Mo te. Od danes dalje se predvaja v kinu Moste znameniti planski film »Izgubljeni sine« v režiji in naslovni vlogi slovitiga zvezdnika Luisa Trenkerja. Film je poln čustvitih prizorov iz zameženih planin, zimske turistične, bele opojnosti v tirolskih Alpah, smučarskih tekem in ljubezni. Kot partnerica igra lepa in prikupljiva Marija Andergast. Kot drugi film je predvaja velika nepozabna opereta »Dve srči« — en utrip v glavnih vlogah Lilian Harvey, Wolf Albach Retty, Otto Walburg in Tibor v. Halmay. Film je poln prelepe glasbe, petja in duhovitih zapletitajev. Predstave trajajo na 20 tri ure, danes ob 20. in jutri ob 17. in 20. ur po 3.50, 4.50, 5.50 in 6.50 Din. Na praznik ob 10. uri matineja »Izgubljeni sine« po znižanih cenah 2.50 do 4.50 Din.

— Iz Cvet, ki ga je poljubila najlepša vega žena v Ljubljani, je branil Janoz Sonce s svojo srčno krvjo v preponosnem boju čigar posledice... no, pa te lahko vidite na šentjakobskem gledališkem odru, ki bo jutri ob 15. pop. uprizaro dramatizacijo znamenite Tavčarjeve novele »Janos Sonce«. S tem je tudi okoliščanom dana prilika da vidijo le zanimivo predstavo, ki jim bo nudila s svojim živahnim polemom in pestro ter bogato opremo mnogo užitka in zabave. Predprodaja vstopnic je danes ob 15. do 17. in jutri ob 10. do 12. pri gledališki blagajni v Mostnem domu. Začetek predstave je točno ob 15. in konec ob 17.45.

— Iz Delatni večer s aktualnih gospodarskih vprašanjih priredit drevi ob 20. uri Društvo industrijalcev in veletrgovcev v svojih lokalih v palači Kreditne banke, Tyrševa cesta št. 1, b. 2. nadstropje, vhod poleg Gortove trgovine. Vabljene so društveni člani in gostje iz gospodarskih krogov.

— Iz Prav posebna opozorjamo na veliki simfonični koncert ljubljanske Filharmonije, ki bo v petek 11. t. m. v veliki uniojski dvorani ob 20. Cene posameznih sedežem so nastavljenе tako, da je pač vsakomur mogoče obiskati le važno glasbeno prireditv v letošnji koncertni sezoni. Sedeže do bite od 10 do 35 Din v knjižarni Glasbene Matice.

— Iz O gladijolah bo predaval ob sčipotičnih slikah g. Kregar Jože pod okriljem »Sadjarkega in vrtnarskega društva« v seredi 9. t. m. ob 19. uri v dvorani m'neraloškega inštituta na univerzi. Vabimo vse ljubitelje cvetlic. Vstopnine ni.

— Iz Pevski zbor Glasbene Matice. Zbirališče vsega mešanega zbora jutri točno ob 14.30 v Lajovčevi dvorani, vhod iz Gosposke ulice.

— Iz Družbana prireditvev Autokluba. Avtomobil ki klub opozarja svoje članstvo in vabljene goste na današnji družabni večer ter jih vjudno vabi k udeležbi.

— Iz v el'usnu predavanj, ki jih prireja Prirodno lovno društvo v dvorani Delavske zbornice, bo predaval v ponedeljek, dne 7. t. m. ob 20. uri univ. asistent Tomaž Gabrijel: »Kako nastane celuloza in raste les«. Pomen najbolj razširjenega izdelka žive prirode v krogotoku snovi. Društvo vjudno vabi občinstvo k obilni udeležbi.

— Iz Veseloligro »Skok v zakonski jareme«, ki je polna situacijske in besedne komike vzprijori sokolski gledališki oder na Viču jutri ob 20. v dvorani Sokolskega doma. Kdor se hoče dve uri imenitno zabavati in nasmejati do solz naj poseti predstavo. Sokolsko članstvo in prijatelje društva prosimo naj si nabavi vstopnice danes in jutri v prodaji v Sokolskem domu in pri Jelčniku v Rožni dolini. Zdravo!

— Iz Ne pozabite, da nastopijo v soboto dne 12. t. m. ob 20. v mali filharmonični dvorani koruški pevci in sicer 2 njihova zbora, eden iz Radši pri Celovcu, drugi pa iz Sel blizu Ljubela. Zapeli nam bodo celo vrsto svojih najlepših pesmi pač tako lepo in občutno, kakor jih znajo samo oni. Sedeže dobite od danes naprej v Matični knjižarni.

Iz Ljutomera

— Nova župnija. Strigovača župnija je imela do sedaj v svojem teritoriju vse občino. Z največjo odločbo zagrebške škofije pa je dobila Razkrižje svojo župnijo s sedežem v Razkrižju. Upravljal jo bodo frančiškani, ki so jo že prevzeli. Do sedaj je bil v Razkrižju samo vikarijat, ki so ga upravljali salezijanci. Z odhodom salezijancev je ljudstvo izgubilo slovenske duhovnike in dobilo hrvatske, dotim govori narod slovensko, ker se poučuje slovensčina tudi v šoli. Ljudstvo si želi slovenskih duhovnikov. Ukrep zagrebške nadškofije pa je drugačen, vendar so ljudje prepričani, da bo prišel tudi kak' slovenski frančiškan.

— Osebona vest. Šolski upravitelj na Ovesu pri Ljutomeru je z 10. decembrom razrešen službovanja na šoli na Ovesu in premeščen v Naraplje sraz Ptuj, dotim se njegova žena, ki je učiteljica na Ovesu, ni razrešena službe in se je nadalje čakala na svoj delotet o' premeštitvi v Naraplje.

— Miklavševanje Ljutomerskega Šola. Ljutomerski Sokol je z miklavševanjem obdaril okoli 110 revnih otrok.

— Slovo. Ker nsem imel ob svojem odhodu ča'a posloviti se od vseh svojih prijateljev, znancev in o'odelavcev iz Krževcev in okolice, kištem tem potom vsem zdravo! Belec Janko.

— Iz delovanja radgonskega Sokola. Ker je zaradi slabega vremena telovadba na letnem telovadišču nemogoča, je bil prednjaški zbor primljen zmanjšati število telovadnih ur na teden, da bo odselej telovadba vsak četrtek od 5. do 10. ure sveder in to za ženski naraščaj, možki naraščaj, članice in člani, telovadba dece pa bo morala zaradi pomanjkanja prostora začasnó opustiti. Ostali oddelki bodo telovadili začasnó v društveni sobi v Gornjem Grisu. Dece pa bo imela vsako drugo nedeljo od 10.30. do 12 ure prosvetne ure v 5. razredu tukajšnje šole.

— Lepa prireditvev sokolske čete. Sokolska četa pri Sv. Duhu na Stari gori je priredila prejšnjo nedeljo igro »Reveček Andrejček« in sicer v dvorani Društva kmetskih fantov in deklet pri Sv. Jurju ob ščavnici. K marljivemu delu naše četstie. Le tako naprej!

— Popravilo šole. Šola v Stanetincu, ki je bila v trušno slabem stanju, je sedaj temeljito popravljena in povečana, ta o' da je bil pouk do sedaj prekinjen in se začel šele sedaj. Vsa dela so šla na račun občine, banovina je prispevala 15.000 Din. Največ zaslug zato, da se je ta šola sedaj uredila, ima župan g. Kovač, ki si je poleg svojih mnogih del postavil s tem zopet nov spomenik svojemu županovanju in je bil ponovno pri zadnjih volitvah izvoljen za župana občine Strigova.

— Osebona spremembe pri rudniku. Provoito določeni ing. Freyer je na lastno prošnjo ostal na prejšnjem mestu v Hrastniku. Namesto njega pa je te dni že nastopil ing. Karnovšek Vinko, ki bo prevzel mesto za ing. Jožo Zeleznikom, ki odide v Trbovlje, kar je zadnjič iz tehničnih vzrokov izostalo v našem poročilu.

— Huda konkurenca. Prevoz pošte na Trojane je doslej oskrboval za letno nagrado 13.750 dinarjev g. Konjšek s Trojan. Ker je pogodbeni doba potekla, se je pretekli mesec vršila zmanjševalna dražba na obični ob prisotnosti upravnika pošte gospoda Helmiha. Dražba se je udeležilo pet interesentov, ki so toliko časa odnehavali, da je zmagal g. Brvar Stefan s Trojan s najnižjo ponudbo 6.780 dinarjev, kar je skoraj 7000 dinarjev manj kot doslej. Vsekakor zanimiv donesek k vladajoči stiski za denar.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Osebona spremembe pri rudniku. Provoito določeni ing. Freyer je na lastno prošnjo ostal na prejšnjem mestu v Hrastniku. Namesto njega pa je te dni že nastopil ing. Karnovšek Vinko, ki bo prevzel mesto za ing. Jožo Zeleznikom, ki odide v Trbovlje, kar je zadnjič iz tehničnih vzrokov izostalo v našem poročilu.

— Huda konkurenca. Prevoz pošte na Trojane je doslej oskrboval za letno nagrado 13.750 dinarjev g. Konjšek s Trojan. Ker je pogodbeni doba potekla, se je pretekli mesec vršila zmanjševalna dražba na obični ob prisotnosti upravnika pošte gospoda Helmiha. Dražba se je udeležilo pet interesentov, ki so toliko časa odnehavali, da je zmagal g. Brvar Stefan s Trojan s najnižjo ponudbo 6.780 dinarjev, kar je skoraj 7000 dinarjev manj kot doslej. Vsekakor zanimiv donesek k vladajoči stiski za denar.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

— Učiteljska vest. Na zagorsko šolo je nameščen g. Miheleč Alojz iz Celje.

— Kulturno predavanje ing. Jože Rusa se bo vršilo to seredi, 9. t. m. ob 20. uri. Opozorjamo javnost na predavanje o Pragi — slovanski Melki, ki bo skioptično z začetkom ob 20. uri ter prostim vstopom.

— Sokolski Miklavž je tudi letos prišel v Sokolski dom ter obdaril poleg številnih malčkov vse zveše naraščajnike in naraščajnice ter številno sokolsko dečo. Namesto običajnega Miklavževega večera za odrasle pa se je vršil družabni sešalek pripadnikov Sokola ter po teh uvedenih gostov.

ZAHVALA

Vsem, ki so nas ob bridki izgubi naše ljubljene dobre mame, soproge, stare mame, tašče, tete in svakinje, gospe

Antonije Fröhlich

tolakili v težkih urah, vsem darovalcem vencev in cvetic ter vsem, ki so pokojno spremili v tako častnem številu na poslednji poti k večnemu počitku, naša najiskrenejša zahvala.

Posebno zahvalo smo dolžni č. duhovščini, gg. zdravnikom, č. Marijinim sestram od čudodelne svetinje in pevskega društvu Krakovo Trnovo.

Prosimo, da blagopokojno ohranite v najlepšem spominu.

Maša zadušnica se bo darovala dne 9. XII. 1936. ob 7. uri v farni cerkvi v Trnovem.

LJUBLJANA, 7. decembra 1936.

GLOBOKO ZALUJO

Kdo bo dedič agenta smrti?

Kaj vse je počel čevljar iz Birminghama, da bi dokazal, da je sin Basila Zaharova

Saharov nekaj mesecev pred smrtjo

Prvo, kar je mogel storiti Haim Manelevič Sahar, je bilo poangličanje imena, ki se v Birminghamu itak ni glasilo posebno prijetno. Iz Haima je postal Hyman, kar zveni v izgovorjavi zelo podobno. Ime po očetu Manelevič je nadomestil z rodnim, skandinavskim imenom svoje žene Barlettove, primku Sahar je pa priključil lepo zveneko rusko končnico ter izpremenil način podpisovanja: Mr. Hyman Barlett Zaharov, trgovec s čevlji v Birminghamu. Predstavil se je s pismom ruski letalski družbi v Petrogradu z zelo spoštljivim vprašanjem po naslovu tistega Zaharova, ki je podaril družbi 20.000 funtov sterlingov. Haim Hyman je mislil, da pomeni črka M — Manel, v resnici je pa pomenilo to v brzojavici kratice francoskega »monsieur«. Družba mu je odgovorila, da stanuje Zaharov v Parizu avenue Hoche 53.

Potem se je pričela obojestranska korespondenca očeta iščočega sina z generalnim ravnanjem združenih trgovcev za izdelovanje orožja in streliva ter za gradnjo vojnih ladij Vickers C. Ltd. Generalni ravnanje na pismu iz Birminghama dve leti sploh ni odgovarjal. Tudi pisma advokata, ki se je birminghamski trgovec s čevlji obrnil nanj, so ostala brez odgovora. Slednje je sedel Hyman Barnett Zaharov v vlak in se pojavil leta 1913 osebo v Parizu. Podkupil je slugo generalnega ravnanja, ki ga 14 dni ni hotel sprejeti, zvedel je skrivaj za številko njegovega telefona, telefoniral mu je iz pisarne nekakega pariškega advokata in dobil končno Zaharova k telefonu. Francoski advokat je sporočil mogotnemu generalnemu ravnanju, za kaj gre.

— Kaj ni gospod Zaharov sam pri telefonu?

— Ker govori samo angleško.

— Pa naj govori v božjem imenu angleško.

Ziviljenjepisec sira Basila Zaharova Robert Neumann, na čigar pred dvema letoma v Curihu izdano knjigo se naslanja to pripovedovanje, meni, da je bil v tistem trenutku, ko se je končno odočila usoda Hymana Zaharova, sir Basil Zaharov v svojem srcu pripravljen vzeti k sebi sina, ki ga je bil nekoč pustil neke v svetu v vrtincu pestrega življenja, o katerem se ne da reči, da je manjkalo v njem ljubavnih pustolovčin. Bil je baže pripravljen napraviti iz njega to, česar usoda Zaharovu ni naklonila, namreč moškega dediča in naslednika. Basilu je bilo takrat 64 let in v teh letih človek navadno že misli na to, kaj bo po njegovi smrti. Toda na drugem koncu telefonskega voda ni govoril baže pripravljen pretendent na prestol kralja orožja, temveč neizobraženi in vročekrvni čevljar v angleščini, ki je enako spominjala na Whitechapel kakor na Vilkomir. Nekaj njegovih besed je zadostovalo, da se je generalni ravnanje Vickers Ltd., ki je imel za življenjsko družico španske vojvodinje, prepričal, da bi mož na drugem koncu telefonske žice ne mogel biti njegov vredni naslednik, pa naj bi bil stokrat njegov sin.

Zaharov iz Birminghama—Vilkomira je dobil nejasen odgovor in iskani oče ni nikoli stopil predenj. Žilavi aspirant se pa ni dal tako lahko odgnati. Preselil se je v svojih devetih otroci v vzhodni London, kjer opravlja v pestri mešanici proletarija angleške prestolice svojo čevljarsko obrt. In tam sta se baže nekoč pojavili dve elegantni mladi dami. Hoteli sta kupiti čevlje. Barnett Zaharov je ostrmel, čaka je bila mlajša podobna njegov hčerki Yvoni. To je vzbudilo njegovo radovednost, povpraševal je po imenih odličnih dam in zvedel da je bila pri njem vojvodinja Villa-

franca. Hči Basila Zaharova je torej na las podobna nčeri Hymana Barnetta, vnučinki kralja orožja. Tudi Barnett Zaharov je močno podoben svojemu trdosrčnemu očetu. Vsaj on sam je o tem trdno prepričan in počenja vse mogoče, da bi prilagodil svojo zunanost fotografijam sira Basila. To je bilo leta 1921, torej kmalu po svetovni vojni. 19 let pozneje, leta 1933, je začel Barnett Zaharov, ki mu je bilo takrat že 65 let, znova boj proti svojemu 84-letnemu doždevnemu očetu. Brez žene in otrok živi stari čevljar samo za svojo fikšno idejo in srečava ljudi, ki mu verjamejo, seznanijo se celo z nesebičnimi pomočniki. V uredništvu londonskega lista »Daily Herald« se je zglasila priča iz Vilkomira v Lituvi in pripovedovala, da živi tam mnogo ljudi, ki se spominjajo prepepača Manela Sahara in ki lahko pričejo, da je bil na las podoben siru Basilu Zaharovu, kakor so ga videli na fotografijah v raznih listih. Obenem se je priglasila druga priča, bivša angleška igralca, ki je bila pred dobrimi 30 leti zelo intimna prijateljica sira Basila. Od njega ima mnogo pism in ta stara dama zatrju-

je, da ji je kralj orožja večkrat pravil o svojem bivanju v Rusiji in o tem, da ima tam neke sira.

Ali je čevljar Zaharov iz Birminghama, bivač zdaj v Londonu, ta sin iz Vilkomira? Čeprav se to ne zdi verjetno, veruje pisatelj Robert Neuman, najvestnejši izmed vseh, ki so se literarno pečali z osebnostjo sira Basila Zaharova, da je to mogoče. V življenju kralja orožja so leta 1865 do 1870 zavita v popolno temo. Do leta 1865 je dovršil angleško misijonarsko šolo v Istanbulu. Bil je morda tudi postopač in capin, pečal se je z malimi trgovskimi posli na provizijo, bil je vodnik tujcev, kar je se zdaj v Orientu dokaj običajno. V nekaterih delih o Basilu Zaharovu je bilo mnogo napisano o tem, da so ga kot mladeniča zasledovali zaradi vlomov ali umorov. Ni izključeno, da so ga starši res poslali v Rusijo, da bi oblasti pozabile na njegove grehe. Več nego dvomljivo pa je, da bi bil služil v ruski vojski in da bi bil že čez dve leti prišel od vojakov. Saj je znano, da so morali služiti vojaki pet let. A Zaharov je bil leta 1870 zopet v Istanbulu. Po pobegu iz Londona, kjer je bil leta 1872 izpuščen proti kaj ciji, je zopet izginil za nekaj časa in šele pozneje se je pojavil v Atenah. Čas, ko je drugič izginil, je mogel uporabiti za kratek povratek v Vilkomir in za ločitev od Haje Elke. Toda vse to so samo motne, ne prepričevalne indicije.

šenostjo barmana. Sama pa pije veččinoma whisky s sodo. Je dobra kuharica in zna učiti svoje kuharje. Ima več dobrih receptov in zlasti njena čokoladna torta je zaslovela po Londonu.

Sedanjim kraljem Edwardom VIII. sta se srečala že leta 1920, ko je bil še kot prestolonaslednik v Coronadu v Kaliforniji na plesu. Takrat pa samo slučajno ni govorila z njim. Seznanila se je z njim šele pred 10 leti, ko je bila predstavljena angleškemu kralju. Blizje se je seznanila z njim šele pred leti.

Cene divjih živali

V londonskem živalskem vrtu se vsako leto izpreminja število živali. Nekaj živali se rodi, nekaj jih pogine nekaj jih dokupijo ali zamenjajo, druge pa prodajo. Cene so različne. Med vsemi divjimi živalmi je najdražji nosorog, saj stane 2.000 funtov, kar je v našem denarju že celo premoženje. Lev je v primeri z njim zelo poceni. Za 20 do 30 funtov dobiš že lepega leva. Za slona se plača sicer do 500 funtov, toda on zna denar zaslužiti v nekaj letih, kajti londonski otroci radi jahajo na njegovem hrbtu. Cena žirafa se ravna po tem, kako dolgo so v Evropi. Uvožena žirafa stane 250 funtov, čez leto dni pa že poskoci cena na 750 funtov, ker se malokater žirafa aklimatizira, ne da bi trpelo njeno zdravje. Aklimatiziran kraljevski tiger se ceni na 100 funtov, puma, hijena, jaguar in leopard pa na 50. Človeške opice so mnogo dražje. Gorila stane 300 do 400 funtov, če je pa srečen par preskoki cena na 1.200. Par goril je redkost in vsak živalski vrt je ponosen nanj. Gorili Mok in Moira v Londonu sta veljali nad 1.500 funtov. Šimpanzi so po 100 funtov veliki, majhni pa po 30.

Gospa Simpsonova

Ves svet se zanima zdaj za Ernesta Aldricha Simpsonovo, ki si jo je izbral angleški kralj Edward VIII. za življenjsko družico. V London je prišla pred sedmimi leti in zadnje dve leti je igrala v londonski družbi važno vlogo. Simpsonova ni lepa v običajnem pomenu besede, njen obraz je podolgovat in zato se ne da dobro fotografirati. Značilna poteza njenega obraza je visoko lepo vzbučeno čelo. Njena postava je lepa V splošnem se to tipu ženske govori s močnim ameriškim naglasom. Biti zna svojevleka in kaže običajno nagnjenje Američank vžgajati in spreobračati moža v dobrih stvareh. Družabno je zelo prijetna, navdušuje se pa bolj za družbo intelektualcev, zlasti politikov.

Kot gostiteljica je v Londonu na najboljšem glasu. Svojim gostom sama meša coccaille, ki jih zna mešati in nalivati z izku-

V restavrirani londonskega živalskega vrta je zelo veselo, kadar zajtrkujejo skupaj otroci in opice. Te veselo živali pa niso na prodaj, ker privabljajo občinstvo. Krokili so tem dražji, čim starejši so. Mlade prodajajo po 2 do 3 funta, sto let stari George, menda najstarejši prebivalec vrta, pa stane 100 funtov. Kače prodajajo na metre — meter stane 1 funt. Nad štiri metre dolge kače so pa mnogo dražje, 9 m dolgi pithon se ceni na 100 funtov. Med ptici so najdražje rajčice in kolibri. Noj stane 120 funtov. Londonski živalski vrt je največji v Evropi, saj je imel predlanskim 900 sesalcev, 1200 plazilcev in 2000 ptic. Vse te živali so cenili na 100.000 funtov. Letni stroški za živalski vrt znašajo okrog 10.000 funtov brez plač paznikov, živinozdravnikov in ravnateljev.

Cirkuški kralj umrl

V New Yorku je umrl v sredo lantan naj-večji cirka sveta »Barnum-Bailey« John Ringling in zapustil svojim dedičem okrog 50 milijonov dolarjev. Bil je zadnji izmed sedmih bratov, ki so kupili vse ameriške cirkuse Sells-Flota, Hagenbecka, Robinsona in Barnuma za 2.000.000 dolarjev in dobili tako v roke popoln monopol, dobičkanosen tudi v težkih časih gospodarske krize. Veliko, na svetu edinstveno podjetje, je nastalo iz gledališča na ladji, o katerem napeto pripoveduje Edna Ferberjeva v svojem romanu »Gledališka ladja«, po katerem jo bil posnet tudi lep film. Ringling je bil tudi lastnik največje ameriške jahte, opremljene s praviljnim ras-

košjem. Samo oprema je stala 100.000 dolarjev. Njegova last je bil tudi velik muzej, v katerem je krasna zbirka Rubensovih slik, ki jo cenijo na več milijonov dolarjev.

En dan milijonar

Kaj vse bi človek storil, če bi bil milijonar! V Ameriki imajo klub, ki omogoča svojim članom, da spoznajo vsaj en dan v življenju, kaj se pravi biti milijonar in pokažejo svetu, kaj bi storili, če bi bili v resnici milijonarji. Ta klub se imenuje »One Day Millionaire Club« in ima svoj sedež v Chicagu. Ustanovljen ni bil iz golega čudstva Amerikanov, temveč tudi iz plemenite pobude potolažiti nezadovoljnost in pokazati jim, da bogastvo samo še ne more človeka osrečiti. Izmed vseh plačujočih članov kluba izberejo vsak teden enega, ki si lahko izbere poljuben dan, ko je milijonar.

Celo nadstropje najelegančnejšega škakškega hotela mu je na razpolago. Ima cel štab služabnikov, ki mu izpolnijo vsako željo. Naroča lahko najboljša jedila in najdražje pijače. Če se hoče kam odpeljati, mu je na razpolago pred hotelom krasen avto. Če hoče obiskati prijatelje in znance kje daleč, mu je pripravljeno posebno letalo. V pristanisku ga čaka krasna jahta, če bi se hotel voziti po Michiganem jezeru. Če doleti ta sreča damo, ima za en dan pripravljene najkrasnejše toalete in nakit, ki ji je bil najboj všeč v izložbah, zvečer ima pa v operi najdražjo ložo. Vsak srečen dobi za svoj dan toliko denarja, da bi lahko živila številna družina dobro celo leto, toda zapraviti mora vsega. Drugi dan se pa zopet zbudi kot navaden človek. Glava, želodec in žveci mu dokazujejo, da milijoni niso višek sreče na svetu.

Radiorogram

Torek, 8. decembra
9: Cas, poročila, spored. — 9.15: Prenoč cerkvene glasbe iz franc. cerkve. — 10.30: Verski govor (g. dr. Roman Tominec). — 10.45: Marijina pesmi (Akademski pevski kvintet). — 11.30: Otroška ura (vodi gđ. Slavica Venceljova). — 12: Zima in zdravje (dr. Fr. Novak). — 12.15: Ave Marija (radijski orkester). — 13: Cas, spored, obvestila. — 13.15: Kar želite, to dobiti (plošče po željah). — (Oddaja prakinjena od 14. do 17. ure). — 17: Kmet, ura: O travništvu (g. ing. Rado Lah). — 17.20: Koncert radijskega orkestra. — 18: Zvočna igra: Legenda o Materi božji v Ljubnem. Za radio napisal Niko Kureš. Igrajo člani radijskega družine, vodstvo: Ivan Pengov. — 19: Cas, vreme, poročila, spored, obvestila. 19.30: Nac. ura. — 19.50: Zabavni zvočni tehnik. — 20: Koncert godbe 40 p.p. Triglavskega dirigenta: Drag. Z. Živanovič. — 22: Cas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Vesel koncert! (igra radijski orkester).

Sreda, 9. decembra
12: Ob modrih vodah havaljskih (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13: Cas, spored, obvestila. — 13.15: Koncert radijskega orkestra. — 14: Vreme, borza. — 18: Mladinska ura: Spoznajmo glasbila: jagot, oboe (g. dr. Anton Dolinar). — 18.20: Mladinska ura: Izpopolnimo si smučarsko opremo (g. Zihari Janko). — 18.40: Ljudovidejski kmetički dolgovi, II. del (g. Valentin Bédovec, star. sodišča). — 19: Cas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nac. ura. — 19.50: Sahovski kotiček. — 20: Povabljeni koncert g. Julija Bešeta s spremljevanjem radijskega orkestra. Vmes koncert radijskega orkestra. — 21.15: Koncert na klavirski harmoniki (g. Alfonz Breznik). — 22: Cas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Iz dobrih starih časov (radijski orkester).

Četrtek, 10. decembra
12: Simfonične pesnitve (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13: Cas, spored, obvestila. — 13.15: Vse mogoče, kar kdo hoče (plošče po željah). — 14: Vreme, borza. — 18: Vesel spored (radijski orkester). — 18.40: Slovensčina za Slovence (g. dr. Rudolf Kolarič). — 19: Cas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nac. ura. — 19.50: Zabavni kotiček: O smučarstvu (prof. J. Minkar). — 20: Pevski koncert gđ. Antice Kristanove, vmes koncert radijskega orkestra. — 22: Cas, vreme, poročila, spored. 22.15: Koncert na dveh klavirjih (gđini Boža Šapja in Silva Hraovec).

Petek, 11. decembra
11: Soliska ura: Kaj naj čitam? (dialog. vodi g. Arnost Adamič). — 12: Odmevi iz naših krajev (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13: Cas, spored, obvestila. — 13.15: Zvočni iz Španije (plošče). — 18: Zenska ura: Zena in pravo (g. dr. Donata Capuder). — 18.20: Ciganjski orkester (plošče). — 18.40: Francosčina (g. dr. Stanko Lehen). — 19: Cas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nac. ura. — 19.50: Zanimivosti. — 20: Prenoč koncerta ljubljanske Filharmonije. — 22: Cas, vreme, poročila, spored. — 22.30: Angleške plošče.

EMILE GABORIAU ZAKONSKI IN NEZAKONSKI ROMAN.

— No, gospod Martine, — je vprašal sodnik, obrnjen k njemu, — kaj ste videli?
— Videl sem, da je nekdo preplezal zid.
Je bilo to že davno?
— Pet ali šest dni to tega.
— Se sledovi še poznajo?
— Čisto jasno. Zločinec — po mojem mnenju gre za zločinca — je prišel na vrt pred dežjem in se vrnil po isti poti, kakor je gospod sodnik domneval. Dečko — in gibčen je, pri moji veri — je splezal na vrt s pomočjo svojih mišic, nazaj grede si je pa privoščil razkošje, namreč jestvo, ki jo je vrget na tla, čim je stopil na zid. Zelo dobro se vidi, kje je bila lestva naslonjena. Spodaj se poznajo sledovi ostrih koncev, zgornaj je pa odkrušen omet.
— To je vse?
— Se ne! Med trnjev akacije, rastoče na zidu, sem našel košček sive rokavice, ki ga imam tu in ki bo najbrž izviral od rokavice.
Sodnik je željno segel po njem. Bil je res košček sive rokavice.
— Spretni ste, gospod Martine, — je dejalsod-

nik, — zelo zadovoljen sem z vašimi in sporočil bom na pristojno mesto.
Pozvonil je, ta čas se je pa na pohvalo ponosni policist tiho umaknil k vratom.
Privedel so Alberta.
— Ste se že odločili, gospod vikomt, povedati nam, kako ste preživeli večer pustnega toka? — ga je vprašal sodnik kar naravnost.
— Saj sem vam že povedal, gospod.
— Nikakor ne in obžalujem, da vam moram povedati, da ste me nalogali.
Pri tej žalitvi je Albert zardel in oči so se mu srdito zaleskrile.
— Vem, kaj ste počeli tistega večera, — je nadaljeval sodnik, — kajti pravica izve vse, kar mora vedeti.
Iskal je Albertov pogled, srečal se je z njim in dejal počasi:
— Videl sem Klara Arlangeovo.
Obdolženec obraz, izražajoč trdno voljo ne ukloniti se, se je pri tem imenu zjasnil. Vendar pa Albert ni odgovoril.
— Gospodična Arlangeova mi je povedala, kje ste bili v tork zvečer, — je dejal sodnik.
Albert je še vedno okleval.
— Pod častno besedo izjavljam, da vam ne nastavljam pasti, — je pripomnil Daburon. — Povedala mi je vse, slišite?
Končno se je Albert odločil povedati vse po pravici. Vse se je točno ujemalo, kar je bila povedala Klara. Zdjaj je bil vsak dvom izključen.

Dokazano je bilo točno, da je Klara govorila resnico. Zdjaj je bilo jasno, da je Albert nedolžen ali pa da sta s Klaro domnjena in, da sta kriva oboje. Ali je pa mogla biti vedoma solkriva tako strašnega zločina? Ne, na njo niti sum ni mogel pasti. Toda kaj naj išče morica? Toda najti ga je treba, kajti če odkrije pravica sločin, potrebuje tudi zločinca.
— Vidite, gospod vikomt, lagali ste mi, — je dejal preiskovalni sodnik strogo. — Tvegal ste svojo glavo in kar je še posebno važno, pravico ste zapeljali v zmotno. Zakaj niste takoj povedali vsega po pravici?
— S tem, da mi je gospodična Arlangeeva dovolila sestanek, mi je zaupala tudi svojo čast, — mu je odgovoril Albert.
— In vi bi raje umrli, nego izdati ta sestanek? — je pripomnil Daburon ironično. — To je lepo, gospod vikomt, in dostojno starih viteških časov. — Nisem junak, za katerega me smatrate, — je odgovoril obdolženec skromno. — Lagal bi, če bi trdil, da se nisem zanašal na Klaro. Pripravljen sem bil na to. Vedel sem, da bo storila vse, da me reši, čim izve, da sem bil aretiran. Toda lahko bi se zgodilo, da bi bil utajil to nesrečo in tega sem se bal. V tem primeru bi pa najbrž niholi ne bil našel njenega imena.
V teh besedah ni bilo nobene bahavosti. Kar je Albert rekel, je tudi mislil in čutil. Daburonu je bilo žal izročnega glasu.
— Gospod vikomt, odvode vas manj v preteklo-

valni zapor, — je dejal sodnik z laskavim glasom. — Ne morem vam še ničesar povedati, vendar bo pa vaš zapor ublažen. Ravnali bodo z vami odsej tako obzirno, kakor z obdolženca, čijih nedolžnost se zdi verjetna.
Albert se mu je s poklonom zahvalil. Paznik ga je odvedel nazaj v celico.
— Zdjaj pa pokličite Gevrola, — je dejal sodnik svojemu pisarju.
Sefa varnostne službe pa ni bilo v sodni palači, ker je bil pravkar poklican na prefekturo, pač je pa čakala na hodniku njegova priča, mož z uhanl. Poklicali so ga v sobo preiskovalnega sodnika.
Bil je eden onih zavajanih, liki hrast, krepkih močičev, ki igraje zavajati na svoja mogočna ramena veliko vredo žita. Imel široke, grde, trde ožuljene roke z debelimi prsti, v ušesih je nosil velike uhane. Na sebi je imel obleko premožnih normandskih ribičev, ki se oblačijo tako, kadar gredo v mesto ali na trg.
Pisar ga je moral potisniti v sodnikovo sobo. Ta volk morske obale je bil ves prestrašen in vznemirjen.
Bilal se je prestopajoč z noge na nogo, z grgajočo hojo mornarjev, vajenih gužanja in zibanja na ladji in presenečenih, ko začutiljo trdna tla pod nogami.
Daburon ga je očimil s pogledom in že je vedel s kom ima opraviti. Ni se mogel motiti, pred njim je stal moč avarele poiti, kakor ga je bil opisal deček v La Jonassu.

J. Germanc

Brata

Opolnoči je prispel avto v gorško vasico in se ustavil pred ononadstropno leseno hišo, okrog katere se je vila veranda. Dihal je po dimu in avinju. Misli sem, da je to krčma. Opetekajoč se na opulnih nogah sem stopil na verando in sedel k prosti mizi v točilnici. Naročil sem večerjo.

Močno se je kadilo iz velike petrolejke, viseče nizko na kovani železni veržici. Bilo je temno, zatočilo in smrdelo je po plesni. Za točilno mizo so spali na plašnih goric, pod okni so pijanci sladko in zateglo prepevali pesmi. Potem sem opazil dva tujca. Sedela sta pri oknu s kratkimi pipami v ustih, za njima je bila črna noč. Oba sta bila severnjaka, svetloasa krepkih postav, oba v enakih turistovskih oblekah in gojzericah. Njuna tirolska klobučka s petelinjimi krivci sta ležala skupaj na mizi. Tujca sta počasi pila vino in se ozirala naokrog z značilnim izrazom prijazne pozornosti do vsega, kar se je godilo okrog njih. Oba sta bila lepo raščena, krepka, okroglih glav, zelo preprosta, iz vrst onih, ki jedo ovsen močnik nosijo grobe obleke, šofirajo, smučajo in doživljajo sto let.

Ta čas, ko sem ogledoval tujca, je nastal za mojim hrbtom ropot, začeli so se težki koraki in globoko dihanje utrujenih ljudi. V točilnici je bilo že povsem temno. Vstopilo je še nekaj do smrti utrujenih in od planinskega solnca zagorelih turistov. Pometal so v kot cepine in nahrbtnike ter zasedli proste mize. Eden, še čisto mlad, skoraj še deček, je prosil, če sme prisesti k moji mizi in naročil si je večerjo. Ta čas, ko je kadil, sem si ogledal njegov obraz, gladko in močasto čelo, opraskane, otroško napete ustnice pod kosmičnimi brki, mihi ter štirinogato brado z jamicami. Seznanila sva se. Dolgo mu niso prinesli večerje. Natočil sem mu vina iz svoje steklenice.

— Videti ste utrujeni —, sem dejal. — Ali ste bili na plezalni turi?

Počasi je sročal vino in mi pravil z nekoliko hripavim, toda prijetnim glasom, da njihova skupina že drugi mesec išče v gorah trupli dveh ponesrečenih letalcev. Ne morejo ju najti, čeprav se je katastrofa pripetila haš tu. Potegnil je iz žepa svinčnik in narisal na cigaretni škatlici prago, po kateri sta letela nesrečna letalca. S križci je označil kraj, od koder so zadnjice videli njuno letalo.

— Razumete? — je dejal vidno razburjen in potkal s svinčnikom po škatlici. — razumete, če bi bila priletela sem, bi ju bili gotovo opazili, ker je letalo tu velika redkost. Toda tu ju ni bilo, to je jasno. Vse je dognano. Letalo mora biti samo tu. — moj plezalec je narisal velik krog — tu visoko. Plezali smo od južne strani, od jugozhoda. Na mizo je padla senca nekoga. Eden izmed tujcev, starejši, je stal pri najini mizi. Z nepriljenostjo preizkušnega turista, brez poziranja je navezal pogovor z mojim plezalcem. Govoril je angleško. Po njegovem glasu sem sklepal, da je navezal prav kar prekinjeni pogovor.

— No?

Plezalec je molčal. Tujec se je sklonil in z nalivnim peresom v bipo potegnil po plezalcu narisan prago nekoliko na levo. Moj plezalec je prebledel, ničesar nisem razumel.

Vaš brat je odletel v tujino. — je dejal tujec in se prijazno nasmehnil. — Od tod je štirideset minut poleta. Zakaj mislite, da se je smrtno ponesrečil? Odletel je in to je vse. Mislite si to, prosim vas. Odleglo vam bo. Vaš brat živi, verujte mojim staram plezalskim izkušnjam. Če bi dovolil o tem, bi bila moja dolžnost oditi z vami v gore, ne pa da se treniram tu za plezalno turo na vrh. Mar ni tako? Toda vaš brat je živ, samo drugačne nazore ima. Lahko se ločite od njega in žalujete za njim, toda ne kot za mrtvim. Sicer pa, ali je sploh

treba žalovati za njim? Mar domovina nas sportnikov ni ves svet? Ali ni tako?

Zivo me je pogledal in v njegovih malih očeh se je zaiskril izraz globoke prebriansnosti. Moj plezalec, nizko sklonjen nad kroglik, je molče in slastno jedel. Tujec je odšel in pri svoji mizi je dvignil čašo.

— Na zdravje vašega brata! — je vzkliznil izza mize na svojo pivnico. — Pijmo na zdravje vašega brata!

Moj plezalec je vstal in odšel iz točilnice. Skočil sem za njim in ga iskal v mraku hodnika pri stopnišču. Htel je in škripal z zobmi kakor ihtel smrtno užaljeni desetletni fantiči, ogorčeno na vse grlo. Njegov obraz je bil spačen v grimaso. Obraz se povsem otroški, obliči s solzami z jamico na bradi. Njegovi tovariši so se zbrali okrog naju. Nekdo je prinesel vode, konjaka in valerijanskih kapljic. Končno se je pomiril.

Ponoči sva bodila skupaj po vasi. Gorski potok je žuborel globoko v prepadu. Pri najinih nogah so plavalu po nebu tenki oblaki. Gore s svojimi strmimi pečnami so se dvignile pod črno nebo in čudno je bilo poslušati, kako lajajo psi kakor včasih na jesen pri Kuraku ob prvem mrazu, ko diše v vetru otrešana jabolka in slama posebno močno.

— Ali razumete? — je dejal moj plezalec s strastnim in zvočnim glasom — ali razumete, da on ni mogel odleteti? Zrasla sva skupaj, v Kemi. Poznate ta kraj? Na severu je. Tam sem doma. Bila sva samo dva. On je postal letalec, jaz pa zdravnik. Jaz namreč nisem plezalec po poklicu, sem zdravnik in hodim v gore samo iz navdušenja in seveda kot zdravnik. Se ne dolgočasite?

— Ne.

— Zelo ljubim svojega brata, boljši je od mene, bil je imeniten deček. Mnogo mi je pomagal v življenju, zdaj je pa končal tako tragično. To je grozno.

Otmoknil je.

Moj brat ni mogel odleteti; — je znova povzel besedo, — midva nista kozmopolita, to ni res. Razumete? Ne morem se prav izraziti, toda to je laž. Laž, veste.

Poznalo se mu je, da potrebuje moje sočustvo. Priklinal sem z glavjo.

— Seveda, to je laž.

— To se pravi, midva sva kozmopolita — me je prijel za roko, — toda v drugem, boljsem pomenu. Mar to ni res? In veste, ta tujec vse zelo dobro razume, na pogled je odkrit in prostodušen, v resnici pa — oho! Ze štirinajst dni me muči, neprestano mi zatrjuje: živ je, živ je. Ali veste, zakaj? Rad bi, da bi ga vprašal: Ali je res živ? To je vse. Potem bi razumel, da nisem odkrit, da v globini srca ne smatram brata za izdajalca. Zanj je to važno in zanimivo. Ne more si misliti, da sem prepričan o tem, kar trdim. Razumete, da sem prepričan. Toda jaz sem prepričan prav tako, kakor vsi moji tovariši, kakor vi. Ste tudi vi prepričani o tem?

— Seveda sem.

— Saj vendar ne poznate mojega brata.

— To ni važno, — sem dejal, — vaš brat je mrtel.

— Torej?

— Nedvomno.

— Ste prepričani o tem?

— Sem.

— Tudi mi vsi smo prepričani, — je izjavil planinec odločno, — vsi.

V krčmi ni bilo prostora za prenočevanje. Legli smo k počitku na tovrnem avtomobilu in se pokrijli s plahto. Moj turist je ihtel v spanju. Zbudil sem se ob sedmih. Nikogar več ni bilo. Odšli so bili že v gore. Tudi tujca sta bila odšla. Namenjena sta bila na vrh.

— Odpeljal sem se s tajnikom okrajnega odbora po okraju in ostal sem tam pet dni. Ko sva se vrnila, plezalcev še ni bilo. Zvečer sem pisal na gostilniški verandi pisma v Leningrad. V točilnici sta se smejala tujca, dosešla sta bila svoj vrh, počivala sta

že drugi dan. Gramofon je pol nežno pesnil. Ozrl sem se na rdečasto grebene zasneženih gora in dolgo sem kadil, dokler se ni povsem stemnilo, da so gore izginitve v megli.

Ponoči me je prebudil ropot in luči pod mojim oknom. Obledel sem se in stopil iz krčme. V tem; in vetru so prasketale in se kadile baklje. Tovorni avto je bil odprt, prevlečen z rdečo črno tkanino. Sredi rož, zelenja in planinskega cvetja sta ležali vznok dve trupli. Oba mrliča sta bila v letalskih čepicah, v usnjenih suknjicah in rokavicah z letalskimi naočniki. Stopil sem bliže. Niti letalec, niti mehanik ni imela obraza. Meso so jima bile izključevale ptice roparice. Svetila so se samo očala. Na verandi sta se tiho pogovarjala tujca. V jutranji zarji sem stal na straži pri mrtvih letalcih. Slisali so se mehki udarci sekire, v bližnji garaži so pripravljali krsti. Kadile so se baklje, pritrjene na vogalih avtomobila. Lehen vetrič je odnašal lističe planinskega cvetja v tomo. Čez pol ure me je zamenjal moj planinec. Ko sem mu izročil puško, sem mu stisnil roko. Ni opazil tega. Zrl je samo na bratovo truplo z izrazom navdušenja v očeh. V krčmi je bilo še mravno. Gorela je samo ena petrolejka. Tujca sta sedela pri svoji mizi blizu okna. Vse je bilo tiho. Okna so bila od zunaj rdečo pobarvana od plapolajočih bakelj. Na belem prtu pred planinci so stale sklade s pečenko in steklenice vina. V loncu sredi mize je stala velika vejica cvetočega planinskega trnja, vsa pusta z rdečkastimi cvetli. Bilo je kakor na slavnostni gostiji. Potem se je vrnil moj plezalec in natočil vsem vina.

— Najpimo spomnino mrtvi! — je dejal.

— bila sta moža na svojem mestu.

— Zopet se mi je zdelo, da se je zaiskrilo v očeh mojega plezalca navdušenje. Ko se je zdanilo, je krenil žalni spoved na dolgo

pot. Trupli mrtvih letalcev sta ležali v zaprtih krstah. Jutranji vetrič je majal svileni prapor, položen na zemsko ostanke smrtno ponesrečenih letalcev. Za avtomobilom je molče stopalo sedem planincev. Pred seboj so imeli dobrih sto kilometrov dolgo pot. Do meje sta jih spremljala tajnik okrajnega odbora komunistične stranke in predsednik okrajnega odbora svetovet. Prebivalstvo gorskih vasi je metalo pod avtomobil cvetje.

Stal sem s tujcema na verandi. Bilo je jutro. Zasneženi gorski grebeni so se lesketali v jutranjem solncu.

Iz Celja

— Zanimivo predavanje bo priredilo društvo ob o. mih. Ljudsko vseučilišče v Celju. V veliki dvorani bo predaval g. dr. Josip Nagy, dekan komercialne visoke šole v Zagrebu, o Španiji in vzrokih španske revolucije. Ker je predavatelj dober poznavalec prilik v Španiji, bo predavanje gotovo zelo zanimivo.

— Splošni turnir Celjskega šahovskega kluba je bil že dan končan. Gosp. Josip Grašar si je priporil 10 in pol točke izven konkurence. Zmagovalec turnirja je g. Schneider z 9 in pol, drugi je g. Maks Modic z 8, tretji pa g. Gorimšek s 7 točkami. Ti trije šahisti imajo pravico igrati v glavnem turnirju, ki bo kmalu razpisan. Jutri ob 9. dopoldne se bo pričela v Narodnem domu na 12 deskah prijateljska tekma med drugim moštvo Celjskega šahovskega kluba in šahovskim odsekom dijaškega društva »Sloga« v Celju.

— Nesreča ne potiva. Pri delu v tovarni »Pyrolac« v četrti okrog 17.30 eksplozivna raketa ter opekla 26letnega delavca Jerneja Stusa iz Celja po obrazu in rokah. Istega dne se je Jelena posestnikova hčerka Amalija Ribičeva v Laškovi vasi pri St. Pavlu pri Preboldu polila z vročo kavo ter

se močno opekla po glavi in desni roki. Na česti v Prožinski vasi pri Štorah se je v četrti smrtonosno ponesrečil 58letni, v železnici v Štorah zaposleni delavec Ivan Šrot iz Vrhnega pri St. Juriju ob juž. žel. Ko je na česti hotel pomagati nekemu vozniku, ki je vozil drva, in se je uprl v voz, mu je spodrsnilo in je padel pod voz. Konja sta potegnili in kolo je šlo Šrotu čez trebuh. Šrot je dobil zelo težke nožranje po škodbe. Vsi ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

—c Sneg. Na napol zamrzla tla je začelo včeraj jutraj močno snežiti. Snežilo je vso dan. Sneg se je ustalil in je pokril hrib in dol s precej debelo zimsko odejo.

—c v celjski bolnici je umrl v petek 40 letni brezposelni rudar Ivan Golobuh s Trnovca pri Sv. Krištofu nad Laškimi, v soboto pa 50letni trgovski zastopnik Miloš Kostanjšek iz Laškega.

—c Umrl je včeraj v Gregorčičevi ulici 2 znani prekajevalec in hišni posestnik g. Viktor Zanč. Pokojnemu bodi ohranjen blag spomin, svojem naše iskreno sožalje!

Iz Laškega

— To in ono o vremenu. Zimski severnik je začel opasno briti okrog vremenske hišice. Termografu to očitno ne prija ter se je stolično postavil na stališče niče. Zadnji novembrski sončni žarki so sicer zdržali nekaj trobent na Parobkih »Humas«, ki so zvedavo pokukale dol proti Laškemu, misleč, da bo prišla pomlad. Toda pomlad je še daleč. V gozdovih in brdih pa pokajo puške in marsikateri srnjak in dolgovrhec se je vnil s paše namesto v zatišni koliki — na lovčevem hrbtu v Laško. Kar se začne tle, naj prapomnimo, da se dobe sedaj tudi pri mesarjih, in sicer ne po lovski ceni, ki znaša povprečno 50 Din, marveč že za 2 kovača. Pravijo pa, da se li sice ležos za lov nič posebej ne navdušuje. Sicer trdijo lovci, da si še niso nadele zimskih kožuhov in kožni žid se baje na to spozna. Komu naj torej varčujemo? Lašci, lovec ali židu, ki trguje s kožami?

MALI OGLASI

Beseda 50 para, davek Din 3.—, beseda 1 Din, davek 3 Din preklic

Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo.

STANOVANJA

Beseda 50 par, davek 3 Din
Najmanjši znesek 8 Din

STANOVANJE
se odda z januarjem. Tri sobe, kuhinja. Izve se pri hišniku. Stari trg 17-1.

RAZNO

Beseda 50 par, davek 3 Din
Najmanjši znesek 8 Din

Sveže najfinišne norveško
RIBJE OLJE
iz lekarne

DR. G. PICCOLIJA
V LJUBLJANI
se priporoča bledim in slabotnim osebam.

SMUCI IN SANKE
kompletne, kupite najugodnejše pri izdelovalcu M. Fajfar, Ljubljana. Trnovska ulica 26. Telef. 34-10. 3191

Najboljši trboveljski PREMOG

brez prahu tudi
I. Pogačnik,
trg. s kurivom
BOHORICEVA 5.
Telef. 20-55.

GRAMOFONE
in gramofonske ploče bive
tvrdke A. Rasberger dobite po
razprodajnih cenah v Dalmatini
novi ulici 10 (nasproti hotela
Štrkelj) 3190

Otroški vozički, Dvokolesa, šivni in
najnovjših motorji, otroški
modeli, trikotniki, pogozilji
PO ZELO NIZKI CENI — CENIKI FRANKO!

„TRIBUNA“ F. BATJEI
LJUBLJANA, Karlovska cesta 4 — Podružnica MARIBOR,
Aleksandrova cesta 26

Trgovci popusti

NAJVEČJA ZALOGA

GALOS, SNEŽNIH, SMUC in
vseh ostalih čevljev, kakor tudi
copat v veliki izbiri dobite pri
znani veletrgovini s čevlji:

Aleksander Oblat

LJUBLJANA, Sv. Petra c. 18.

Telefon: 24-35.

UČITELJSKI PEVSKI ZBOR JUJ,
SEKCIJE LJUBLJANA, »EMIL ADAMIČ«

javiša žalostno vest, da je davi nezadoma premrnil v državni bolnišnici v Ljubljani njegov predsednik, gospod

EMIL ADAMIČ
PROFESOR GLASBE IN SKLADATELJ

Pogreb bo v torek 8. decembra ob 15. uri in
Glasbene Matice, Vegova ulica.

Velikega pokojnika ohranimo v trajnem spominu.

Učiteljski pevski zbor
„Emil Adamič“

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
tužno vest, da nas je za vedno zapustila naša ljubljena soproga, mamica,
sestra in teta, gospa

KEGU MARIJA

SOPROGA HISNEGA POSESTNIKA IN ŽEL. V POKOJU

Pogreb drage pokojnice bo v torek, dne 8. t. m. ob pol 2. uri popoldne
iz mrtvaške veže splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.
V LJUBLJANI, dne 7. decembra 1936.

Salujoči ostali:

KEGU IVAN, soprog; Ivan, sin; Marija, Franciška, Terezija, hčerke
ter ostale sorodstvo.

NARODNA TISKARNA

IZVRŠUJE
VSA TISKARSKA DELA
LEPO IN OKUSNO